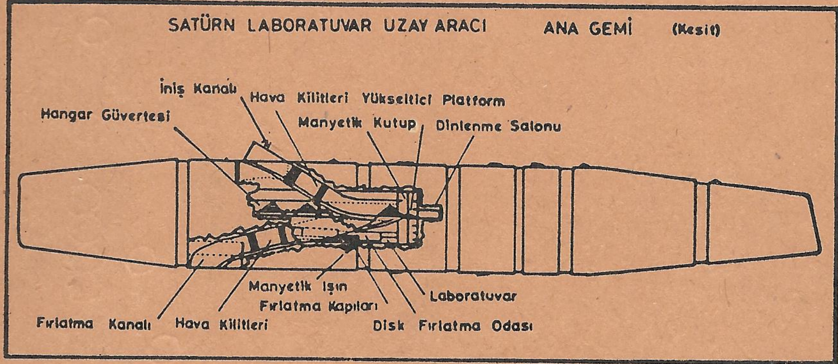
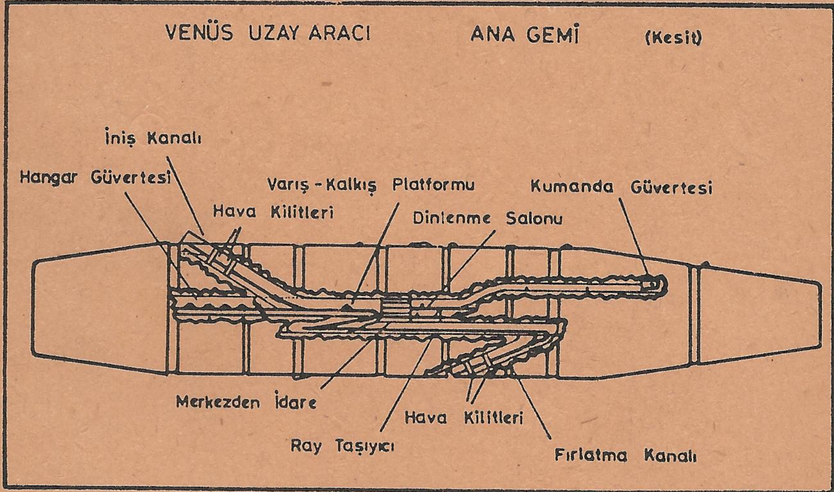
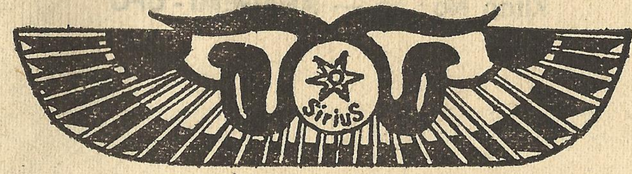
ANAGEMİ-UFO GENEL YAPILARI

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

ANAGEMİ-UFO GENEL YAPILARI

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — İstanbul

Kitap No : 55 — **ANAGEMİ - UFO**

Hoova Planeti Ana-Gemisi'nden verilen mesajlardan :

«[Bizim için], Spektra adını kullanabilirsiniz. Ancak, gerçekte Spektra, aynen sizin gezegeninizi kullandığınız şekilde, bizim kullandığımız bir uzay aracının adıdır. Bu araç, yeryüzündeki kentlerinizden biri kadar büyüktür. Ancak, bizi sadece siz görebilirsiniz. (...)

«Andrija Puharich, kitle inişi ile ne demek istediğimizi sana açıklayayım. Sizin dünyada yakıt ikmâli dediğinize benzer şekilde bizim de bu kitle inişine ve, aynı sizin büyük bir uçağınızın elektrikle yüklenmesi gibi şarj olmaya ihtiyacımız vardır. Biz bunu, dünyanızın çevresindeki barometrik ve kozmik tabakalar sayesinde yapıyoruz. Bizler, şarj olduktan sonra tekrar yok olacağız: Bu işlem iki haftadan üç haftaya kadar sürecektir ya da sürebilir. Biz daha henüz bu büyük kitle inişini plânlamadık. Binlerce, binlerce insan görecek bizi, ancak bunu kontrol edeceğiz. Kafanızdan geçen hemen her şeyi yapabiliriz. Görülebilir ve görülemez hâle geçebiliriz. (...)»

Bkz: Spektra ve Uri Geller, Kitap - 13.

Birinci Baskı : Temmuz 1980
Dizgi - Baskı : Işık Matbaası
Kapak Baskı : Barış Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

DANIEL FRY VE ANA GEMİ BİLGİLERİ

a — Uzaylı A-Lan ve Ana Gemi Açıklamaları

2. BÖLÜM

GEORGE ADAMSKI VE ANA GEMİ ETÜDLERİ

a — I. Gözlem : Venüs Ana Gemisi
b — II. Gözlem : Satürn Ana Gemisi
c — III. Gözlem : Satürn Ana Gemisi
d — IV. Ana Gemi Gözlemi
e — V. Ana Gemi Gözlemi

ÖNSÖZ

Kâinat, sayısız yüksek uygarlıklar ile doludur. Bunların çoğu, Kâinat içerisinde son derece gelişmiş uzay araçlarıyla hareket edebilen varlık sistemleri'dir. Yeryüzünün tabiatını ve beşeriyeti tahrip etmek üzre bir gelişim gösteren dünya beşeriyeti için, bu Yüksek Evren Uygarlıkları, ilk anda, anlaşılır gibi değildirler.

İnsanlık, ne var ki, Güneş Sistemimiz içerisindeki diğer planetlerin gelişmiş uygarlıklarını ve onların olağanüstü uzay çalışmalarını ve uzay araçlarını, çeşitli yollarla tanıdıkça, onların aynasında kendi zavallı hâlini de görebilmektedir. Bu yüzden, diğer dünya canlılarını ve onların izledikleri evrim yollarını bilmek, bize bizi bildirecek önemli kıyas bilgileri ve unsurları olmak bakımlarından çok gereklidir.

İnsanlığın ruhsal gelişimi, her alanda, giderek bir evrenselleşme içine girmekle sonuçlanacak bir başlangıç olacaktır. Bu olgu, aynı zamanda, Sistem ve Galaktik Beşer Kardeşlikleri bünyelerine girmek de demektir. Diğer dünyalılar bu olayı, özlemle beklemektedirler. Çünkü dünya insanlığı, Kâinat İnsanlık Zinciri'nde, kopuk bir halka özelliğini taşımaktadır. Ve bu halkanın, yerine takılması gerekmektedir.

Dünya insanlığına Evrensel Evrim Yolunu gösteren İlâhî Plânlar ve Onlara bağlı olan Evrensel Uygarlıklar'ın gösterdikleri yoldan yürümek, dünya beşeriyetini, şimdiki kaostan kurtaracak yegâne çâre'dir. Bunu sağlamak için, beşeriyet arasında bulunan uzaylı varlıklar da yoğun bir çaba içerisinde bulunmaktadırlar. Kaçınılmaz evrim yolunda gecikmeden ve Kâinat Ahengi'ne ters düşmeden ilerlemek, beşeriyetin hayrına olan bir husustur.

1. BÖLÜM

DANIEL FRY VE ANA GEMİ BİLGİLERİ

a — Uzaylı A-Lan ve Ana Gemi Açıklamaları

4 Temmuz 1950 akşamı Dr. Daniel W. Fry, White Sands Proving Ground'daki kampta yalnızdı. Saat 20.30 olmasına karşın oldukça sıcak olan havadan dolayı biraz serinlemek düşüncesi ile dışarı çıktı ve yürümeye başladı. Bir zaman sonra gökyüzünde yıldız sandığı ışıklardan birinin kendi bulunduğu tarafa doğru yaklaştığını anladı. Alçalan **'cisim'** 20 m. kadar ötesinde yere kondu. Üzeri adeta cilalanmış pırıl pırıl gümüş rengi bir metal ile kaplı olan **'cisim'** bir fincan tabağına benziyordu. Fry, temkinli bir biçimde **'cisme'** yaklaştı. Ona dokundu ve o anda nereden geldiği belli olmayan bir ses kendisine **'cisme'** dokunmasının tehlikeli olduğunu söyledi. [Bu ses kendisine Ana Gemi'den hitab eden Uzaylı pilot A-Lan'a aitti.] Fry, sesi sanki 30-60 cm. ilerisinde bulunan bir hoparlörden geliyormuşçasına kesin ve net olarak alıyordu.

Uzaylı pilot A-Lan, daha sonraları mekanizmasını açıklamış olduğu telekomünikasyon yöntemini kullanarak, Fry'a birçok bilgiler verdi. (...)

A-Lan: *«Bu araç, uzaktan kumandalı bir* 'örnek toplama'*ya da* 'yük' *taşıtıdır. Aracın haberleşme sistemi vasıtasıyla konuşuyorsam da, aracın içinde değilim. Uzayın derinliklerinde [seyahat etmek için kullanılan] çok daha büyük bir* 'taşıma gemisinde' *ya da sizin tabirinizle,* 'Ana Gemi'*deyim. Şu anda, Ana Gemi, gezegeninizin, [sizin ölçünüzle] yaklaşık 1450 km. yukarısında bulunmaktadır; ki, bu cesametteki gemilerin ayırt edilebilir, değerlendirilebilir bir atmosferi bulunan herhangi bir planete en fazla bu mesafeye kadar yaklaşmalarına izin verilir. (...)»*

[A-Lan bu aracın kapısını açar, Fry araca biner ve kendisine bir gezi yaptırılır. Bu uçuş sırasında Fry'a aşağıdaki bilgiler verilir. (1)]

A-Lan: *«Üzerinde yaşadığımız, çalıştığımız ve [yeni bilgiler] öğrendiğimiz uzay gemileri, nesiller boyunca bizim yegâne yurdumuz olagelmiştir. [Bu Ana Gemiler'in] çoğu, sizlerin transatlantiklerinize kıyasla oldukça büyüktür ve çok uzun bir zamandan beridir, bizi her-*

hangi bir planetten bağımsız kılan teknolojik yetenekleri de geliştirmiş bulunuyoruz.

«Gemilerimiz, kapalı sistemlerdir. Yani, Gemi'nin içindeki tüm madde Gemi'de kalır; Gemi'den dışarıya hiçbir şey atılmaz, bırakılmaz ya da zâyi edilmez. Tüm bileşimleri elementlerine indirgemenin ve bu elementleri, kullanımımız için gerekli olan herhangi bir form halinde tekrar biraraya getirmenin basit yollarını öğrendik. Örneğin, biz de sizinle aynı tarzda solunum yapıyoruz. Yani, ciğerlerimiz havadan oksijen alır ve bu oksijenin bir kısmı beden süreçlerinde karbondioksite dönüştürülür. Dolayısıyle, Gemimiz'deki hava sürekli olarak, karbondioksiti soğuran [absorbe eden], karbonu kendi gelişimlerinde kullanan ve oksijeni havaya geri veren, bitki benzeri organizmaları içeren eriyiklerin içerisinden geçirilir. Sonunda bu bitkiler, yiyeceklerimizden birini oluştururlar.

«Sizinki gibi bir planette yaşamın yaratılışını ve sürdürülüşünü sağlayan düzinelerce 'doğal period'un hepsi de Gemimiz'in içinde aynen tekrarlanır. Gemilerimiz'in cesameti bir planete kıyasla küçük olduğundan, 'periodlar' çok büyük bir hızla ve inceden inceye kontrol edilen şartlar altında geçmelidir. Fakat, diğer bütün veçheler bakımından, yaşam ve üretim 'periodları' aynıdır. Tabii, bu periodlar sırasında meydana gelen bir miktar enerji kaybı sözkonusudur, ki bu, belirli bir dış kaynaktan sağlanmalıdır. Az önce de belirttiğim şekilde, güneşiniz gibi bir yıldızın civarında bulunduğumuz zaman, aynen planetinizin, güneşinizden, kullandığınızdan daha fazla enerji alması gibi, ihtiyacımız olan tüm enerjiyi kolayca toplayabiliriz.

«Zaman zaman yaptığımız yıldızlararası seyahatlerde, Gemimiz, herhangi bir yıldızdan oldukça uzakta kalan bölgelerde bir ya da birkaç nesil dolaşıyor olabilir ve yine de belirli bir miktar enerji toplayabilirsek de, öncelikle, enerji bankalarımızda depolanmış olan enerjiyle yetinmemiz gerekir.

«Tüm yaşamlarını bir uzay gemisi'nin nisbeten kısıtlı olan sınırları dahilinde geçiren bir zekî varlıklar ırkını tasavvur etmek sana zor gelebilir. Hattâ böyle bir ırka acıma eğiliminde dahi olabilirsin. Bizler ise, öte yandan, tek bir planetin yüzeyine hâlâ daha bağlanıp kalan ve nispeten ilkel olan ırklara acıma eğilimindeyiz, ki onlar, çevrelerinde [geçerli olan] şartların çoğunu kontrol edemezler ve çoğu kez de depremlerin, sellerin, kasırgaların, gel-git dalgalarının, fırtınaların, kuraklıkların ve bir planetin yüzeyinde ikâmet edenleri sürekli olarak tehdit eden bir düzine felâketin daha çaresiz kurbanları hâline gelirler.

«Çevremizin her veçhesi, Gemilerimiz'in içinde, en ince ayrıntılarına değin kontrol edilir. Isı, 1° nin belirli bir birimine kadar, [aynı noktada] tutulur; nem, atmosfer basıncı ve Gemilerimiz'in içinde oluşturduğumuz çekim [gravitasyon] gücü de dahil, hepsi de tam olarak, maksimum arzu edilme noktasında tutulurlar.

«Bedenlerimiz Gemi'yi nadiren terkeder ama, teknolojimiz, bize, duyularımızın hemen hemen sınırsız olan uzantılarını sağlamıştır. Şöyle ki, gözlem yapma, öğrenme ve anlama amacıyla, gözlemlemek ya da ziyaret etmek için seçebileceğimiz herhangi bir zamanda ve herhangi bir yerde, bu yerin Gemimiz'den birkaç bin kilometreden daha ötede bulunması hâlinde, yakinen bulunabiliriz. Teknolojimizin, ırkınızın henüz edinmeye başladığı bir bölümü sayesinde, Gemimiz'den oldukça uzakta olan noktalarda basit güçler üretebiliyor ve uygulayabiliyoruz.

«Yeteneklerimiz, sizlerden bazı kişilere şaşırtıcı ve inanılmaz gibi gelebilir ama, aslında bu yetenekler, sizin kendi atalarınızın birkaç bin yıl önce sahip oldukları bilgi ve yeteneklere kıyasla sizlerin şimdi sahip olduğunuz bilimsel bilgi ve yetenekler kadar şaşırtıcı ve inanılmaz değillerdir. Herhangi bir bilimsel bilgi ya da yetenek, onu henüz edinmemiş olanlara inanılmaz gibi gelir...» (...)

2. BÖLÜM

GEORGE ADAMSKI VE ANA GEMİ ETÜDLERİ

a — I. Gözlem: Venüs Ana Gemisi

George Adamski'nin uzaylılar'la ikinci karşılaşması 18 Şubat 1953'de Los Angeles'da olmuştur. Bu buluşmada, Satürn, Merih ve Venüs planetlerinden olduklarını söyleyen uzaylılar, Adamski'yi bir uçan daire'ye bindirmişler ve 13.500 m. irtifada bulunan Ana Gemi'ye götürmüşlerdir. (2)

Adamski: «Duyduğuma inanamadım. Daha uçan daire'nin içine gireli birkaç dakika olmuştu. Biraz evvel oturduğumuz kanepenin arkasında kalan ve yekpare olduğunu zannettiğim duvarda benim hayretle açılan gözlerimin önünde fotoğraf makinelerinin diyaframına benzer biçimde ve yaklaşık olarak 45 cm. çapında bir lumbozun açıldığını gördüm. Bunun, benim çektiğim UFO fotoğraflarında görülen yuvarlak pencerelerden biri olduğunu söylediler. Girdiğimiz kapı gibi bunlar da o türlü yapılmışlardı ki, kapalı oldukları zaman fark edilmelerine imkân yoktu. Böyle söylenince, fotoğraflarda bir yanda dört diğer yanda dört olmak üzere bir uçan daire'de sekiz adet pencere bulunması gerektiğini düşündüm. Orthon (3) beni doğrulayarak *'evet öyledir,'* dedi. Bir düğmeye basınca onların hepsini veya istediğini açtığını ve aynı şekilde de kapadığını gösterdi.

«Pilot inmek üzere olduğumuzu söylediğinde, Merihli, *'herhalde bunu görmek sizin çok ilginizi çekecektir,'* diye hissiyatımı ifade etti ki, bir Ana Gemi'ye inmenin bende yarattığı heyecan ve tesirleri ifade etmeme imkân göremiyorum. Bekleyen Ana Gemi'nin nerede olduğunu, onda neler göreceğimizi, nasıl ineceğimizi

öğrenmek için aklıma hücum eden sorularla mücadele ediyor ve bu arada da sakin kalmak için elimden geleni yapıyordum.

«Birdenbire, bu konuşmaksızın sorulan sorulara Orthon cevap verdi: *'Bu, geçen sene sizinle çölde buluştuğumuzda sizi ve beraberinizdekileri son derece heyecanlandıran büyük Ana Gemi'dir* (4). *Burada, yani Dünya'dan yaklaşık 13.500 m. yüksekte bizi bekliyordu. Bakın, bu küçük gemilerin* (UFO'ların) *onun üzerine nasıl indiğini ve içeriye giriş ile nasıl taşındıklarını göreceksiniz,'* dedi.

«Yuvarlak pencerede gördüklerim beni hayran bıraktı. Altımızda muazzam bir büyüklükte kara bir gölge hareketsiz uzanıyordu. Yakınına geldiğimizde bunun azametli gövdesi görüş alanımızı aşıyordu. Şimdi sadece onun dışarı ve aşağıya doğru yuvarlak dış yanını görebiliyordum. Ona yavaş yavaş yaklaştık ve hemen hemen bu koca Gemi'nin tam üstüne geldik. Uzaylıların söylediğine göre Gemi'nin çapı 51 m., boyu da 600 m.'den fazla idi. Puro şeklindeki bu azametli Gemi'nin orada, stratosferde hareketsiz duruşunun manzarası hatıralarımdan asla silinmeyecektir.

«Bizim küçük aracımız bir uçak gemisinin güvertesine inen uçaklar gibi Ana Gemi'nin üzerine doğru süzüldü. Bu sırada karşımızda balina ağzı gibi üstü yuvarlak büyük bir kapağın açık olarak durduğunu gördüm. Bu gemilerin fotoğraflarında küt burunlarının aşağıya doğru eğimli olduğunu göreceksiniz. Kapak, Gemi'nin silindirik gövdesinin uç kısmına doğru hissolunur derecede yassılaştığı yere yakındı. İçinde bulunduğumuz uçan daire, Ana Gemi'nin yüzeyine dokunur dokunmaz, ileriye, kapağın içine doğru hareket etti ve aşağıya doğru meyillenen bir yoldan bu kudretli Gemi'nin içine doğru kaymaya başladı. İşte o sırada ilk defa

miğdemde bir düşme hissinin tesirini duydum. Bundan şöyle bir sonuca vardım ki, uçan daire içinde pek hissedemediğimiz bir yer çekimi, bu kudretli Gemide kendisini gösteriyordu. Pek dik olmayan bir açı ile ve uçan daire'nin dış kaplamasının (Flanş) iki yanında uzanan iki ray arasından, flanş'ın friksiyon ve manyetik kuvvetinin kontrolü altında yumuşak bir şekilde aşağıya doğru kayıp gidiyorduk. Sadece bir kere yerime geçerken aracın şöyle bir duraklaması sırasında dengemi kaybeder gibi oldumsa da Orthon'un yardımı ile tekrar düzeldim. Sonra, Ana Gemi'nin tahminime göre altı ile üstü arasında ortalama bir yerine varıncaya kadar bu yumuşak ve yavaş kayma devam etti. Buraya gelince araç durdu ve kapı yana kayarak hemen açıldı.

«Açılan kapıdan, 4,5 X 1,80 metre boyutundaki bir platformun üzerinde ayakta duran bir adam göründü. Elinde, ucunda madenî mengeneye benzer bir başlığı olan bir kablo tutmakta idi. Uzun boylu değildi. Zannedersem 1,70 cm. kadardı. Yüzü, gördüğüm uzay adamlarından farklı olarak esmer renkli idi. İlk buluşmamızda Orthon'un üzerinde gördüğüm tarzda, açık kahve renkli aynı biçim ve renklerde bir uçuş elbisesi giymişti. Bere tipi şapkasının kenarından siyah saçları görünüyordu. Firkon, ben, Ramu ve en arkadan da Orthon araçtan çıktık. Bereli adam platforma çıkan hepimizi tebessümle selâmladı. Fakat bir konuşma olmadı.

«12 basamakla Gemi'nin güvertelerinden birisine inilmekte idi. Merdivenlerden inerken, aracımızın geldiğimiz istikamet ile aşağı doğru giden rayların kesiştiği bir makas başında durmuş olduğunu farkettim. Bir çift ray bükülerek aşağı doğru Ana Gemi'nin iç kısımlarına uzayıp gidiyordu. Aradaki karanlık bir kısım bu alt kısmı gözden saklıyordu. Diğer bir çift ray ise geriye doğru düz bir hat halinde uzadıktan sonra geldiği-

miz istikamet ile bir makasta kesişerek içinde aynı tipten bir çok uçan daireler'in bulunduğu büyük bir depo yahut hangara gidiyordu.

«O sırada Firkon yanıma gelerek: *'Orası planetler arası seyahatler esnasında uçan daireler'in depolandığı hangardır,'* diye izahat verdi ve devam etti, *'diğer bir planete giderken uçan dairemiz platformda ancak bizim inmemiz için gerekli olan zaman kadar kalır, sonra makası geçerek hangarda yerine çekilir. Fakat biz tekrar Dünya'ya döneceğimizden araç platformda yeniden şarj edilmektedir.'*

«Geriye şöyle bir göz atınca, platformdaki adamın uçan daire'nin flanş'ı ile alttaki rayı kontakt hale getiren kablonun mengenesini gevşetmekte olduğunu gördüm. Ne adamın elindeki Dünya'da makinistlerin kullandığı büyükçe mengenelere benzeyen bu alet ile yapıldığı anlaşılan yeniden şarj operasyonu hakkında bir fikrim vardı, ne de kablonun öbür ucunda temasta olduğu yeri veya şeyi görebiliyordum. Belki de kontakt bu kavrama ile ray arasında veya görünmeyen bir yer ile aracın flanşı'nın kenarından yapılmakta idi. Bu işin nasıl yapıldığını fazla kurcalamak istemedim. Ama Firkon benim bu zihni sorumu kendiliğinden cevapladı ve *'bunlar ancak Ana Gemiler'de şarj edilmek suretiyle ve kısa mesafeler içinde kullanılan küçük gemilerdir. Gerekli olan güçlerini kendileri üretmezler. Ana Gemi tarafından şarj edilmeleri lâzımdır. Daha ziyade temasta bulunulan ve gözlenen yer arasında devamlı geliş gidişlerde kullanılırlar,'* dedi.

«Merdivenlerden sonra dikdörtgen şeklinde fakat köşeleri yuvarlak büyük bir kontrol salonuna girdik. Salonun 10,5 m. genişlik, 13,5 m. derinlik ve 12 m. yükseklikte olduğunu söyleyebilirim. İki kapı hariç bütün duvarlar baştan başa uçan daireninki'nin aynı, fakat

büyük çapta ve daha fazla sayıda renkli grafikler ve haritalarla kaplı idi. Salonun dört duvarı boyunca uzanan üç katlı platformlarda sürekli olarak izlenen ve kontrol edilen sayısız göstergeler ve aletler vardı. Bir ana teleskop üst platformda bir diğeri de taban platformda durmakta idi. Her iki teleskop da ifade edildiğine göre, Gemi'nin herhangi bir yerinden kullanılabilecek şekilde elektronik olarak uzatılmıştı. Yine bu salonda bulunan bazı robot enstrumanlar hakkında bir bilgi verilmediğine de dikkat ettim. Uçan daire'de minyatür cinsten bir robotun mevcudiyetini farketmiştim. Kontrol odasında bir çok makine varsa da, bunların hiç birisinde hareketli bir parçaya rastgelmedim. Bu odada kalıp bu grafikleri, bu haritaları yakından incelemek, şayet izin verirlerse alet ve makinelerin nasıl çalıştıklarını sorup öğrenmek isterdim. Fakat imtiyâzımın bu kadar büyük olmadığını biliyordum. Düşündüğüm gibi oldu. Kontrol odasını geçip şimdiye kadar görmediğim derecede güzel bir oturma odasına veya salona geçtik. Onun sadeliği ve ihtişamı yüreğimi ağzıma getirdi. Bir an kapının eşiğinde sadece dekorasyonun harika güzelliğini değil, fakat onlardan yükselen ahenk ve harikulâde havayı nefesimi tutarak seyrettim. Ümit etmediğim bu manzaranın beni ne kadar zaman böyle kendimden geçmiş halde bıraktığını bilmiyorum. Nihayet ayrıntıya dikkat edebilecek duruma geldim.

«Tavan zannıma göre 5 m. kadar yüksek idi. Oda ise en azından 12X12 metrelik kare şeklinde idi. Hiçbir yerde ne bir lâmba, ne de bir elektrik tesisatı görülmemesine rağmen, o esrarlı ve yumuşak mavi-beyaz ışıkla aydınlanmıştı.

«Bu lüks salonun kapısından içeriye girdiğimde bütün dikkatim birdenbire oturdukları divandan kalkıp bize doğru gelen, hakikaten son derece güzel iki hanımın üzerinde toplandı. Bir uzay gemisinde böyle bir şeyin olabileceğine hiç ihtimâl vermediğimden, bu benim için cidden büyük bir sürpriz oldu. Onların derin şahsiyeti, olağanüstü güzellikleri ve davranışlarındaki dostluk havası yaklaşarak bizleri selâmlamaları ve içinde bulundukları atmosferin ihtişamı, bu dünya dışından gelen bir insanın nefesini kesmeye yetip de artıyordu bile.

«Daha kısa boylu olan hanım hoş geldiniz diyerek elimi sıktıktan sonra bizden ayrılarak odanın bir tarafına doğru yürüdü. Daha uzunca boylu genç bir kız eğilerek bizi selâmladıktan sonra yanağımdan hafifçe öptü. Bizden ayrılan hanım tekrar yanımıza geldi ve içinde şeffaf bir içkinin bulunduğu bir kristal kadehi bana uzattı. Bu insanların bana gösterdikleri son derece samimi ve sıcak dostluk havasından duyduğum derin hislerle kendisine teşekkür ettim ve kadehi aldım. Kadehteki içkinin tadı saf bir menba suyunu andırıyordu. Fakat daha ziyade bir likör kıvamında idi. İçkimi yudumladığım sırada bu iki fevkalâde hanımın dimağımda bıraktığı silinmez hayallerinin tesirinden kendimi kurtarmaya ve zihnî sükûnete kavuşmaya gayret ediyordum. (...)»

[Adamski, bu iki hanımın beden yapılarını ve giysilerini tanımlar. Bunlar Merihli **Ilmuth** ve Venüslü **Kalna**'dırlar.]

«Küçük kadehimdeki içkimi bitirdiğimde bir tarafta oturmaya davet edilince bunu memnuniyetle kabûl ettim. Girdiğimiz kapının tam karşısına gelen duvarda asılı olan tablonun bir İlâh resmi olabileceğini düşünmüştüm. Bu genç kadın tablosundan yayılan tarifi imkânsız tatlı etkiler bir anda beni sarmıştı. Bu yaratığın baş ve omuzlarının yaptığı tesire göre yaşı ancak 18 ile 25 arasında olabilirdi. Yüz ifadesinde erkek ve kadın simâlarının karakteristiği harikulâde bir ahenk içinde

dengelenmişti. Zekâ dolu gözler tarif edilebilecek gibi değildi. Ne kadar zaman ona daldım gittim bilmiyorum. Kendiliğimden etraftakileri hatırlayıncaya kadar kimse bu hissiyâtımı bozmadı. Bu yaratığın kim olduğunu sormak ihtiyacını duymuyordum. Sessizliği Kalna bozdu: *'Bizim, yaşı olmayan hayatımızın sembolü. Onu evlerimizde olduğu gibi bütün uzay gemilerimizde de bulabilirsiniz. Aramızda olduklarına ihtimâl veremeyeceğiniz ve yaşlarını hiçbir zaman tahmin edemeyeceğiniz bizden evvelkiler gibi biz de bu sembolü daima muhafaza ederiz,'* dedi.

«Odanın bir kenarında etrafında sandalyeler bulunan uzun bir masa vardı. Tahminime göre bu masa, Ana Gemi'de bulunanların yemek ve toplantı masaları idi. Ben bu düşüncelerin içinde iken salona ellerinde daha evvel de bir defa gördüğüm bazı şeyler olan, Ana Gemi mürettebatından bazıları girdiler. Masa hakkındaki düşüncelerim Firkon tarafından doğrulandı. Öğrendiğime göre salonun büyük bir kısmı vazife başında olmayan personel tarafından istirahat ve oturma yeri olarak kullanılıyordu. Salonun bu kısmında uygun tarzda serpiştirilmiş divanlar ve dünyamızdakilere benzemekle beraber biraz daha alçak fakat son derece rahat, değişik dizayn ve boylarda koltuklar konulmuştu. Bütün bu eşyalar cidden güzel bir görünüş ve stilde idiler. Hepsi çok yumuşak ve işlemeli hissini veren hoş bir malzeme ile kaplanmıştı. Çok değişik olan renkler cazip görünüşlü, zengin, sıcak ve dinlendirici idi. Sandalye ve koltukların yanlarında alçak boylu cam veya kristal tablalı, ortaları enteresan desenlerle süslü sehpalar vardı. Fakat ortalıkla kül tablasını andıracak hiç bir şey göze çarpmıyordu. Biliyordum ki bu insanlar cebimde varlığını hissettiğim sigaranın nikotinine alışkın değillerdi. Elim, alışkanlığın tesiriyle gayri irâdi olarak sigara paketime

gitti. Hareketimi gören Venüslü hanım zarif bir tebessümle, *'arzu ederseniz sigara içebilirsiniz. Size bir kül tablası bulabilirim. Dünya insanları alışkanlıklarından kolay vaz geçemezler,'* diye konuştu. Kendisine teşekkür ederek sigara almadan paketi tekrar cebime koydum.

«Tarifimize devam edecek olursak, bütün zemin bir duvardan diğerine, yekpare lüks bir halı ile kaplanmıştı. Üzerinde yürünmesi insana zevk veren yumuşak, derin, kusursuz ve ne açık ne de çok koyu olmayan kahverengi bir halı.

«Dinlenmek üzere oturduğumuzda ben bir kanepede Firkon ile Ramu'nun arasında yer almıştım. Tam karşımızda rahat bir konuşma mesafesinde aynı tip ve ölçüde bir diğer kanepe vardı. Bunda da aralarında Orthon olarak iki hanım oturuyorlardı. Halen elimde bulunan içki kadehimi ortadaki alçak masanın üzerine bıraktım. Kadehin yapıldığı malzeme ilgimi çekti. Üzerinde klişe görünüşlü hiç bir şey olmayan ve kristali andıran bir şeydi. Cam mı, plastik mi olduğunu kestiremedim. Neden yapıldığı anlaşılmamakla beraber kırılmaz cinsten olduğu hususunda bir izlenim bırakıyordu. Eşyalar hakkında şekillerinden başka esaslı bir fikir edinemeden araştıran bakışlarımı duvarlara çevirdim. Sağ tarafımda yarı açık fakat üzerinde ne anahtar yeri ne de düğme gibi şeyler bulunmayan geniş ve güzel bir kapı vardı. Kalna bu kapının depoya açıldığını söyleyerek, *'uzay araştırmaları ve çalışmaları sırasında Gemimiz bazen oldukça uzun bir süre kendi planetimizden ayrı kalıyor. Böyle seyahatlerde diğer planetlerde de durmadığımız için, ihtiyacımız olan şeyler bakımından sık sık bu depoyu kullanırız. Karşı duvarda gördüğünüz benzer kapı da yine gereksinmelerimize cevap veren bir odaya ve mutfağa açılır,'* diye izahatı tamamladı. Her ne kadar bu odaları görmedim ise de, bu taraftakinin aynı zamanda

yemek yemeye de elverişli olduğunu zannediyorum. Kapı tarafındaki duvarda ve benim sağ tarafımda büyük bir tablo vardı. İlk bakışta bunun köşeleri girintili çıkıntılı, bizimkilerin aksine yuvarlak formda ve dünya dışı bir şehir manzarası olduğu görülüyordu. (...)»

[Adamski, bu tabloda ve 'kapının öbür tarafındaki duvarda' bulunan diğer tabloda gördüklerini tasvir eder. (5)]

«Yemek masasının karşı tarafındaki duvarda bizim şimdi içinde olduğumuzu temsil ettiğini zannettiğim muazzam bir Ana Gemi resmi vardı. Aklımdan bunların geçtiği sırada Venüslü hanım hatamı düzeltti. *'Hayır,'* dedi, *'bizim Gemimiz buna oranla pek küçüktür. Resmini gördüğünüze Gemi'den ziyade,* «uçan bir şehir» *demek daha doğru olur. Zira bizimkinin 600 metrelik boyuna karşılık bunun boyu birkaç kilometredir.*

«Kabûl ediyorum ki okuyucularım bu boyutları pek de inandırıcı bulmayacaklardır. Fakat bu derecede fantastik şeyleri kabûle kendileri kadar ben de hazır değildim. Bununla beraber hatırlayalım ki, bilek kuvvetinin yerine bir kere tabiat kuvvetlerini kullanmasını öğrenmiş olan insanoğlunun bu derece azametli Gemileri inşa etmesi yeryüzünde yarattığı muazzam şehirlerden de daha güç olmayacaktır. Londra ve Los Angeles 64'er km. genişliğinde şehirlerdir. Bunlar beşeriyetin gelişim süreci içinde insan gücü ve kaba makinelerle meydana getirilmişlerdir. Bir kere yer çekimi kontrol altına alınabilirse, bizim de 'havada şehirler' inşa etmemizi engelleyecek birşey yoktur. Kalna: *'Bunun gibi birçok Gemiler inşa edilmiştir,'* diye devam etti, *'yalnız Venüs'te değil Merih, Satürn ve bir çok diğer planetlerde. Bununla beraber bunlar sürekli olarak planetlerin dışında yaşama amaçlarından ziyade evrendeki bütün insan kardeşlerin öğrenim ve zevkleri için yapılmaktadır. İnsan en büyük kâşiftir. Bu itibarla seyahat bizim dünyamızda birkaç kişinin imtiyâzında değil, fakat herkesin hakkı olan bir şeydir. Her üç ayda bir bizim planetimizin sakinlerinin dörtte biri bu muazzam Gemilere binerek uzayda seyahate çıkarlar. Sizin büyük yolcu gemilerinizin yabancı limanlara uğraması gibi, onlar da belirli planetlere uğrarlar. Bu sayede halkımız bir taraftan evrenin büyüklüğü hakkında daha geniş bilgiler edinirken, diğer taraftan Kutsal Kitaplar'da yazılı olduğu üzre, Ulu Tanrı'nın nimetlerinden nasiplerini alırlar. Planetimizdeki bilim merkezlerinde sahip olduğumuz alet ve vasıtalar ile halkımız başka dünyalardaki yaşam koşulları, ve uzayın kendisi hakkında birçok bilgiler öğrenirler. Fakat bizdeki deneyler sizinkilere benzemez. Zira bu resimde gördüğünüz gibi, hakikatte küçük birer planet diyebileceğimiz muazzam Gemilerden kurulu filolar inşa edilir. Bunlar üç aylık seyahat süresinde binlerce insanın her türlü rahatlığı için gerekli olan teçhizatla donatılır. Allah Eli'yle yaratılmış planetlerden farkları, onların küresel şekilde olup, merkezdeki bir güneş etrafında eliptik bir yörüngede dönmelerine karşılık, bizimkiler silindirik şekilli ve uzayda istenilen yere gidebilmek imkânına sahip olabilmeleridir. Deneme ve gözlemler bu olanaklar içinde ve yerinde yapılır.'*

«Şayet daha evvel astronomi hakkında daha geniş bilgiye sahip olsaydım, şimdi verilen şu izahat karşısında bir takım fikirler yürütebilirdim. Kalna'nın diğer planetler hakkındaki açıklamalarını hayretler içinde dinledim. Orthon kendiliğinden zihnî sorularımı cevapladı: *'Bizim Gemilerimiz sadece bizim Güneş Sistemimiz içindeki planetleri değil, yakınımızda bulunan diğer sistemlerin planetlerini de ziyaret ederler. Bununla beraber evrende henüz erişemediğimiz sayısız sistemlerin bir o kadar planetleri vardır.'* Burada tekrar zihnimden, acaba ziyaret ettikleri bu diğer planetlerde neler bulu-

yorlar diye bir soru geçti. Benim bu düşüncemi yakalayan Venüslü'nün dudaklarından hafif bir tebessüm ve gözlerinden bir pırıltı geçti. Konuşmasına ara vermeden devam etti: *'Sadece Dünya hariç diğer bütün planetlerin insanlarını çok dost ve kardeşçe bulduk. Onların da böyle azametli öğrenim ve dinlenme Gemileri vardır. Kendilerini ziyaret ettiğimiz planetlerin sakinleri bizleri samimiyetle karşıladıkları gibi onlar da bizim planetimizi ziyarete gelmektedirler. Yalnız Dünya, bu seyahat Gemilerinin asla yaklaşamayacağı bir yerdir. Ve bu, Dünya insanının evren hakkındaki görüş ve düşüncelerini kendi küçük Dünyası ile sınırlandırmaktan vaz geçip, hakiki bir evren anlayışına varana kadar böyle olmakta devam edecektir. Bu türlü uçuşlarda öğrenime ayrılan saatlerde olduğu kadar, eğlence için de bir hayli zaman vardır. Diğer planetlere inildiğinde sakin ve istifadeli sosyal toplantılar tertiplenir. Kısaca ve açıkça söylemek gerekirse, diğer planetlerin insanları birbirlerine yabancı değildirler ve her gittikleri yerde iyi karşılanma görürler. Biz, Kâinat'ın geniş imajinasyon denizi içinde planetlerin yaratıldığına inanıyoruz. Sonsuz mesafeler içine serpilmiş ve henüz ziyaret edemediğimiz milyarlarca planete uzay gemilerimizin daha gelişmesi ile gidilebilecektir. Uzayda o kadar uzak planetler vardır ki, buradan oraya gidebilmek için 2 veya 3 senelik bir zamana ihtiyaç vardır. Bizim sistemimizde bulunan planetler arası seyahatler, birkaç saatten birkaç güne kadar bir zaman alır.'*

«Mesafe hakkındaki bilgilerimizi hatıra getirince kendimi tutamadım, bu derece büyük mesafeler arasını bu kadar bir zaman bölümünde katedebilmeniz için ne kadar bir hızla seyrediyorsunuz, diye sordum. *'Bize göre hız,'* diye devam etti Orthon *'sizin anladığınız anlamda değildir. Uzaya indirilen bir Geminin hızı uzaydaki aktiviteye denktir. Sizin suni şekilde yürütülen uçaklarınız yerine konacak olursa bizim Gemiler, uzay akıntıları üzerinden seyrederler.'*

«İçimde, bizim dünyamızın da devam edegelen gayretlerini düşünerek ve bugün bizi bu derece geride bırakmış olan Venüslüler'in de aynı bizim mücadele ettiğimiz şeyleri birer birer yenerek bu güne geldiklerini hatırlayarak, bir gün uzayda böylece dolaşabileceğimiz ümidi doğdu. Uzay seyahatleri için ilk halledilmesi gereken sorunun yerçekiminin yenilmesi olduğu bütün açıklığı ile bir kez daha ortaya çıkıyordu.

«Tam bu sırada benim yaşlarımda görünen bir adam sol taraftaki bir kapıdan dost bir gülümseme ile salona girdi. Buradaki merdivenin Gemi'nin bir üst güvertesine götürdüğünü farkeder gibi oldum. Fakat o buradan girinceye kadar o köşede bir kapı olduğuna dair hiçbir belirti göze çarpmıyordu. Adamın görünmesi ile iki hanım özür dileyerek kalktılar ve kontrol odası tarafına giden kapıya yöneldiler. Kısa bir zaman sonra Merihli Ilmuth, güzel elbisesini erkeklerin giydiği bir pilot elbisesi ile değiştirmiş olarak döndü. Elbise açık kestane rengi idi. Belindeki kemerin alt ve üst tarafında koyu kahverengi çizgiler vardı. Bana kendisiyle birlikte pilot kompartımanına gelmek isteyip istemediğimi sorunca, bundan pek memnun oldum. Firkon da bize katılınca, üçümüz birlikte üst güverteye giden merdivenleri çıkmaya başladık. Bu arada, Orthon'un, Ana Gemi'ye ilk girdiğimizde içinden geçmiş olduğumuz kontrol odasına, doğru gittiğini farketmiştim. Sonradan gelen yaşlı kişi ile Satürnlü Ramu salonda kaldılar. Üst güvertedeki koridorda yürüdüğümüz sırada Firkon, *'böyle büyük her Gemide birçok pilotlar bulunur. Dörder saatlik vardiyalarda iki kadın iki erkek olarak çalışılır. Kalna ve Ilmuth da bu Venüs Gemisinde pilotturlar,'* dedi. Koridor-

lar da Gemi'nin diğer yerlerinde olduğu gibi görünmeyen bir kaynaktan zevkli bir şekilde aydınlanmakta idi. İçinde bulunduğumuz koridor Gemi'nin baş tarafında bulunan bir odaya doğru tatlı bir eğim ile uzanıp gidiyordu. Bu küçük odaya girdiğimizde harita üzerine eğilmiş genç bir adam bizleri başı ile ve tebessüm ederek selâmladı. Fakat bir tanıştırma olmadı. Bunun Ilmuth'un erkek pilot arkadaşı olduğunu tahmin ettim.

«Firkon: *'Gemi hakkında biraz daha bilgi vermek için iyi bir fırsat'*, diye söze başladı, *'bu Gemi bizim geldiğimiz tipten 12 tane uçan daire* (Scout) *taşımaktadır. Hakikatte iç kısım dışarıdan görüldüğü kadar geniş değildir. Bu, daha ziyade iç kısımla duvar arasına yerleştirilmiş olan mekanik cihazlardan ileri gelmektedir. Bu özel tip Gemi'nin.'* diye Ilmuth ilâve etti, *'4 kat duvarı yahut bir başka deyimle derisi vardır. Bu, Gemi'nin boyutlarına ve yapıldığı amaca göre daha az veya daha çok olabilir.'*

«Odadaki bilmediğim cihazlara bakarak duvarlara yerleştirilmiş olduğu söylenen bu mekanik aletler hakkında birşeyler öğrenmek için derin bir arzu duyuyordum. Firkon, elimizdeki şu birkaç dakika zarfında mümkün olduğu kadar detaylı bilgi vermeye çalışacağını söyledi, *'Gemi'nin ilk girdiğimiz kısmının tamamı, gerekli tamirleri yapabilecek çapta bir tamir atölyesi hariç olmak üzere tamamiyle uçan dairelerin depolanmasına tahsis edilmiştir. Orijinal yapıdaki büyük dikkat ve maharete rağmen parçalar kırılır ve malzeme aşınır. Uzay yolculuğu yapan gemilerde böyle bir atölyeye çok ihtiyaç vardır. Basınç ve ısıyı ayarlayan ve rahatlığı sağlayan, duvarlara yerleştirilmiş karışık teçhizat hakkında gereği kadar izahat vermek için ise bu kadar zaman yeterli değildir. Giriş kapıları, içinde çeşitli makinelerin bulunduğu belirli duvar bölmelerine götürür.*

Her gemide bütün aletleri ve mekanizmaları devamlı kontrol altında bulunduran ve vardiya usulü çalışan bir çok mekanisyen bulunur. Böylece, nedeni keşfedilemeyen arızalar pek ender olarak meydana gelir.'

«Bu pilot odasını, tavanından zeminine kadar her tarafını gözlerimle taramakta idim. Firkon sözlerini bitirdiği sırada genç adam uzanarak bir düğmeye bastı. Aynı anda yekpare sandığım duvarda yuvarlak bir pencere meydana çıkmaya başladı. Pilotlar, duvarın karşılıklı iki tarafındaki küçük koltuklarda yerlerini aldılar. Hafif bir hareket hissettim. Gemi'nin burnu yukarı dikilir gibi oldu. Acaba beni kendi planetlerine mi götürüyorlar diye kalbim heyecanla çarpmaya başladı. Bu ümit pek kısa ömürlü oldu. Görünüşe göre Gemi kısa bir süre sonra durdu. Ve yine boşlukta asılı kaldı. Ilmuth gülerek: *«Şu anda dünyanızdan 80.000 km. uzaklıktayız'* dedi. Firkon: *'Belki uzayın ne biçim göründüğünü merak edersiniz'* diyerek beni yuvarlak pencerenin önüne çekti. O anda hayal kırıklığımı unutarak dışarı baktım. Arka plânı oluşturan uzayın simsiyah olduğunu görerek şaşırdım. Fakat etrafımızda milyarlarca ve milyarlarca ateş böceği gibi her yönde uçuşan ışıklı tanecikler vardı. Birçok renklerde görünen bu ışıklı noktalarla sanki etrafımızda uzaysal bir gösteri yapılıyordu. Ben bu ışıkların ne olduğunu sormaya yeltenirken Firkon *'bu uzaklıktan Dünya'nın nasıl göründüğüne dikkat etmemi,'* söyleyince dikkatim o tarafa çevrildi. Ve bu benim için tam bir sürpriz oldu. Dünyamız, mehtaplı bir gecede Dünya'dan Ay'ın görünmesi gibi bembeyaz sisli parlak bir yuvarlak olarak görünüyordu. Büyüklüğü ise sabahları doğarken Güneş'in ufuktaki görünüşü kadardı. Üzerinde belirgin ve yapısını ortaya koyacak herhangi bir işaret ve şekil görünmüyordu. Sadece altımızda kocaman aydınlık bir küre vardı. Bu mesafeden bakan

hiçbir kimse onun yüzeyinin bir arı kovanı gibi dolu ve milyonlarca hayatın kaynaştığına ihtimâl veremezdi. 80.000 km. mesafede pilotlar Gemi'yi otomatik kumanda sistemine bağladılar ve Ilmuth yanımıza yaklaştı: *'Her pilot odasında bir robot bulunur. Robot yalnız olarak veya pilotla beraber çalışır. Tâ ki bir tehlikenin yaklaştığını bildirinceye kadar Gemi'yi rotasında tutar.'* Erkek pilot yerinden ayrılmamıştı. Ilmuth bu durumu da açıkladı ve, buna rağmen bir pilotun daima iş başında olacağını, söyleyerek *'isterseniz kumanda odasındaki aletlere göz atalım şöyle bir,'* dedi. Her kumanda koltuğunun bir yanında zemine bağlı ve pilotun rahatça içine bakabileceği kadar yüksek birtakım boru şeklinde aletler vardı. Ilmuth *'bunlar'* dedi, *'geldiğinizde ilk defa girdiğiniz büyük kontrol yahut harita odasında herhalde farketmiş olacağınız teleskopla bağlantılıdırlar. Şu dakikada teleskop çalışmamaktadır. Zaten genellikle planetlerarası seyahatlerde yahut da etüd ve gözlem amacıyla bir yerin üzerinde dururken kullanırız.'*

«Uçan daire'de olduğu gibi, burada da odanın ortasında kocaman bir mercek bulunuyordu. Fakat şu sırada Gemi'nin duruş açısı sebebiyle olacak içinde bir şey görünmüyordu. Uzay ve onun aktivitesi sanki beni büyülemişti. Herşeyi görüp kavramak için gözlerim dört bir tarafı tarıyor ve bütün hislerimle tam bir gerginlik içinde bulunuyordum.

«Dışarıdaki 'ateş böceklerine benzeyen ışıklı parçacıklar'dan başka, ışık çıkartmamakla beraber renkleri kırmızı, mor ve mavi arasında değişen daha büyük yapıdaki bazı görünüşlerin başka uzay gemileri olup olmadığını sordum. Ilmuth gülerek, *'hayır'* diye cevap verdi, fakat fazla da bir şey söylemedi. Ayrıca uzayın kendisinden de daha karanlık bazı siyah ve değişik büyüklükteki cisimlerin de gelip geçtiklerini farkettim. Fakat

bütün bu hareketli cisimlerden hiçbirisi Gemi'ye temas etmemekte idi. Ancak, bu karanlık cisimler bazan parıldıyorlardı. Sonradan bana bunların meteoritler olduklarını ve Dünya atmosferine girişte hava ile sürtünmeden dolayı parladıklarını bildirdiler. Doğrudan doğruya Gemi'nin üzerine gelmeleri halinde onların çarpmalarından nasıl korunulduğunu sorduğumda, Firkon, *'Gemi sizin de tanıdığınız ve elektromanyetik dediğiniz tabiat kuvvetinden faydalanmaktadır. Bu kuvvet daima fazlasıyla mevcuttur. Fazla olan bu kuvvet Gemi'nin dış yüzeylerinden uzaya belli bir mesafeye kadar bazen kısa, bazen de kilometrelerce öteye kadar etkili bir alan olarak taşar ve her türlü parçacıklara ve sizlerin dünya teriminiz ile* 'uzay döküntüsü' *dediğiniz cisimlere karşı sürekli kuvvet radyasyonu nedeniyle onları uzaklaştırarak adeta bir perde vazifesini görür. Uzayda, elektromanyetik denizinde hareket eden herşey etrafındaki alanı ile negatiftir. Dolayısıyla, negatif radyasyon da bu negatif parçacıkları itmek ve kendinden uzaklaştırmak suretiyle Gemi'yi hem onların çarpmasından, hem de sürtünme dolayısıyla oluşacak ısıdan korur.'* Bu odada memnuniyetle saatlerce kalabilirdim. Fakat biraz sonra tekrar yerlerine geçmiş olan pilotlar Gemi'yi, uçan daire ile ilk defa üzerine indiğimiz, Dünya'dan olan 13.500 m.'lik mesafeye getirmek üzere Gemi'ye yol verdiler. Bu sırada Gemimiz son derece rahat ve güçlükle anlaşılabilen bir yumuşaklık içinde hareket ediyordu. Cihazların çalışmasından çıkan ses, ancak bir vantilatör motorunun verdiği ses kadardı.

«Hiçbirimiz ne bir özel başlık veya bir solunum cihazı, ne de denge için şu veya bu şekilde bir alet taşımıyorduk. Zihnim tam bir uyanıklık içinde idi. Buna rağmen ancak sonradan fark ettim ki, Gemideki bütün aletler birtakım düğmelere basılmak sureti ile yönetil-

mekte idi. Hiç bir tarafında öldürmeye yahut yakıp yıkmaya yarayan silah cinsinden birşeye rastgelmedim. Fakat Gemi'den kontrol edilebilen *'tabiatın uzaydaki yalıtıcı gücü'*nü gördükten sonra şuna iyice kâni oldum ki, korunmak için bu kuvvetin etkili bir şekilde kullanılması zaten yeterli idi. Firkon benim bu düşüncemi doğruladı. *'Evet'* dedi, *'düşündüğün gibi. Bugüne kadar da başka türlüsüne ihtiyaç olmadı. Bununla beraber kardeş saydığımız başka hayat sahipleri, şayet bizim hayatımıza kasteden, örneğin dünyalılar gibi savaşçı bir millet ise, bize saldırmaları halinde kendi hayatımızı kaybetmektense onları zararsız hale getirmeye mecbur kalabiliriz.'*

«Bu basit ifadeden çıkan sonuç beni derin şekilde etkiledi. Açlık, ölüm ve sefaletten başka bir şey getirmeyen davranışları, her gün birbirimizi daha çok ve daha çabuk öldürebilmek için girişilen silah yarışı, halklara, milletlere ve hatta kabilelere bölünmelere varan birbirinden nefret etme ve kendini beğenme, ayrılık, üstünlük düşünceleri, birbiri ile bağdaştırılamaz görüş ayrılıkları içindeki kendi dünyalı kardeşlerimi derin bir yeis içinde düşündüm. İnsanları birbirlerine katlettirmek için genç dimağlara damla damla sindirilen düşmanlık hissini ve kinini düşündüm. Öldürme arzusunu, insanın yaradılışına bağlamanın biraz olsun anlaşılabilir bir tarafı olduğuna da inanmıyorum. Tanrı'ya sığınanların kendilerini koruması için geri kalanlara ettiği ihaneti ve bu yüzden dualarındaki o tarifi güç imansızlığı düşündüm.

«Zihnimden bu düşünceler geçerken Ilmuth ve Firkon sessizce duruyorlardı. Bu fikirler evvelce de birçok defalar aklıma gelmiş geçmiş ve bunlar üzerinde bir hayli düşünmüştüm ama bugünkü kadar şuuruma bu derece derinlemesine işleyeni olmamıştı. Biliyordum ki, bunu artık hiç unutmayacaktım.

«Bu esnada Firkon bana, bildiğimiz normal radyolara ve ekranı da aynen televizyon ekranlarına benzeyen bir alet gösterdi. *'Bunun'* dedi, *'üzerinden geçtiğimiz herhangi bir planette ve Dünya üzerinde olan şeylerin resimlerini çeker ve kayıtlarını yaparız. Sadece konuşulanları işitmek değil onları bu ekran üzerinde görebiliriz de. İçerisindeki bir mekanizma, aldığı tesirleri ses dalgaları haline ve bunları da yine aynı şekilde bizim konuştuğumuz dile çevirir ve bütün bunlar sizin ses alma cihazlarınızdaki manyetik bantlara benzer bantlara geçirilir.'*

«Meseleyi açıklayabilmek için izahatına devam ederek, 'bütün kelimelerin müzik oktavları gibi birtakım ölçülü ses titreşimlerinden ve bir melodi gibi birtakım belirli notalardan meydana geldiğini, bu kanunu bilince de bir kimsenin bilmediği bir dili öğrenmesinin kolay ve kısa bir zaman içinde mümkün olduğunu, birtakım anlaşılmaz titreşimler alınınca bunların hemen resme çevrilerek şekillerinden bu garip titreşimlerin ifade ettikleri anlamın anlaşıldığını' anlattı. Söylemeye gerek yok ki, bana gösterilen bantlar bizimkilere benzemiyordu. Bu bantlardan bana gelen sesler bilmece gibi bir şeydi. Yüzümün ifadesi bunu açıkça göstermiş olacak ki, Ilmuth neşeli bir gülüş ile, *'eğer asırlar evvel dünyada yaşayan insan nesillerinin sesin ve vibrasyonların evrensel yasalarını bildiklerini ve kullandıklarını öğrenirseniz şaşırır mıydınız'* (6) diye sordu. Kendisinin, herhalde hakikati söylediğine inandığımı ifade ettim. (...)

«Bu noktada Firkon salona dönmemiz gerektiğini bildirdi. Yana çekilerek Ilmuth'a yol verirken kendisine, Gemi'nin 13.500 m.'den 80.000 km.'ye yükselmesi veya bunun aksi olması halinde, nasıl oluyor da pratik olarak bu hareketleri hissetmediğimizi sordum. *'Çok basit'* dedi, *'Gemi aynen sizin denizaltılarınız gibi bü-*

yük dikkat ve itina ile yapılmıştır.' Bir kere daha bu kimselerin bizim dünyamızdaki gelişme ve ilerlemeleri nasıl bu kadar yakından bildiklerine şaşmaktan kendimi alamadım. Ilmuth devamla, *'sizin denizaltılarınız su yüzünden bir hayli aşağılarda hareket ederler. Bu sırada mürettebat ancak aletlerin kaydettiği hareketleri hissedebilir. Gemi iyi plânlanmış olduğu için içindekiler rahattırlar. Gerçekte sizin gemilerinizin yapay olarak yaratılan bir güç ile hareketine karşılık, bizimkilerin doğal kuvvetler tarafından hareket ettirilmesi farkından başka, bir dünya denizaltısı ile bir uzay gemisi arasında pek öyle büyük bir fark yoktur.'*

«Benim için aradaki fark pek azametli olmakla beraber birşey söylemedim. Firkon devam etti, *'tabiatta mevcut kuvvetleri doğru olarak kullanmasını öğrendiğiniz gün, yapacağınız gemi ile denizin üstünde olduğu kadar atmosferde ve uzayda da istediğiniz gibi gezebileceksiniz.'*

«Bu anlatılanlar, bana, 1951 başlarında rapor edilen iki olayı hatırlattı:

«Birincisinde: Kore'nin batı kıyılarındaki Inchon Körfezine, tertemiz açık bir havada gökyüzünden iki adet USO (7) âdeta düşercesine, orada demirli olan Gardens Bay isimli uçak gemisinin çok yakınında suya gömülmüştü. Bunların kaldırdığı su sütununun yüksekliği 30 m.'yi buluyordu. Raporda belirtildiğine göre: 'Bundan sonra bu iki USO su içinden çıkarak havalanmış ve gözden kaybolup gitmişlerdi.'

«İkinci olay Scotland kıyıları açıklarında geçmişti. Hemen hemen birincisinin aynı idi.

«Firkon hatırladıklarımı zihnen tamamen alarak: *'Bizim bu Ana Gemiler'in şekillerinden esinlenmiş olarak onlara denizaltı tipi uçan daireler demeniz hakikaten doğrudur,'* diye iki hususu da doğruladığı sırada

Ramu ile yaşlı kişiyi bıraktığımız büyük salona giriyorduk. Onlar hâlen orada idiler ve kendi dilleri ile konuşuyorlardı. Yaklaştığımız zaman ayağa kalktılar ve etrafında sandalyeler dizili küçük bir masaya doğru giderek bize de buyurun dediler. Sandalyeler yemek masası sandalyesi ile büro sandalyelerine benziyordu. Fakat oturulduğunda rahattılar. Yerlerimizi aldığımızda Kalna ile Orthon da bize katıldılar. Masada kristal kadehler içinde, içimi bana pek hoş gelen berrak bir içki vardı. Hoş ve tatlı olan kokusu, sertçe olan içimini pek ustaca kapatıyordu. Kıvâmı hafifçe koyu idi. Kaynatılmış gibi. Çıkarıldığı meyvenin adını söylediler, fakat 'kokusunu dünyadakilerle kıyaslamaya kalkmayınız' dediler.

«Zamanı kat'i olarak tayin edememekle beraber Dünyadan ayrıldığımızdan bu ana kadar bir saatlik veya biraz fazla bir zamanın geçmiş olduğunu zannediyordum. Fakat şu kısa uzay zamanı içinde öğrenip idrâk ettiklerim, 61 senelik dünya hayatımda elde ettiklerimden fazla idi.

«Şimdi masada oturanların hepsinin gözleri konuşmaya başlayan yaşlı kişiye çevrilmişti. Biraz geç de olsa, bütün uzaylıların hâl ve tavırlarından, yüksek seviyede tekâmül etmiş bir kimsenin huzurunda olduğumu anlamaklığım imkânsız değildi. Ve herkesin durumundan açıkça anlaşılıyordu ki, bu şahsın huzurunda onlar da kendilerini, benim kadar hakir hissediyorlardı. Bana bildirildiğine göre, o'nun bu bedeni içindeki yaşı bin seneye yakındı. (...)»

[Uzaylı büyük bilge öğretmen, evrensel evrim, evrende yaşam, uzay araçlarının uçuş prensipleri, Adamski'nin misyonu ve dünya insanlarının içinde bulundukları idrâksiz hâl konularında, yaklaşık bir saat süren bir konuşma yapar.]

«Kimsenin bozmadığı kısa bir sessizlikten sonra ayağa kalkan Üstad'ın arkasından bütün masadakiler

kalktılar. Bir an elini sandalyenin arkalığına koyarak içimi okuyan bakışları ile gözlerimin içine baktı. Bu bakışlardaki dostluk ve sevgi ifadesini asla unutmayacağım. Bir nevî takdis olan bu bakışların ardından içimden birşeyin yükseldiğini hissettim. Hepimizi kucaklayan bir vedalaşmadan sonra, döndü ve salondan çıktı. (...)»

[Adamski, uzaylılara bir çok sorular yöneltir ve kendilerinden son derece aydınlatıcı bilgiler alır. (...)]

«Bu harikulâde insanlardan bir türlü ayrılamıyordum, ayrılmak istemiyordum. Fakat bu sırada Ramu ayağa kalkarak: «*Size tatsız bir haberim var. Korkarım ki artık Dünya'ya dönmeniz gerekecek,*' diye korktuğum haberi verdi. İstemiyerek ayağa kalktım. Üzüntümü gelecek seferin ümidi ile hafifletmeye çalıştım. Bu buluşmanın ve görüşmelerin yarattığı zevkli atmosfer içinde birbirimizle vedalaştık. Kimse bana, ne söylenenleri unutmamaklığımı ne de Dünya'da gereken gayreti göstermemi hatırlatmadı ve tembih etmedi. Ben ise sadece güzelliğin, samimi arkadaşlığın ve bütün insanlığa tabiî bir miras olarak intikal edecek ve onu içinde bulunduğu cehaletten çekip çıkaracak bilgileri edinmiş olmanın derin bahtiyarlığı içinde idim.

«Kontrol odasına geçen kapının önünde bütün ayrıntılarıyla bu güzel salonu, arkadaşlarımı ve hepsinin üzerinde etrafa tesirler saçan '*yaşı olmayan hayat*' portresini hafızama nakşetmek üzere bir kere daha geriye bakmaktan kendimi alamadım.

«Küçük uçan daire, ziyaretimiz sırasında şarj edilmiş ve şimdi bizi tekrar Dünya'ya götürmek üzere hazır duruyordu. Kapı açıktı. Ramu, Firkon ve ben içeri girdik, Ramu kontrol kısmına geçti. Kavrama ve kablo, biz merdivenleri çıkarken alınmıştı. Hepimizin içeri girmesiyle kapı kendiliğinden ve sessizce kapandı. Eğimli

raylardan aşağıya sessizce ve yavaş yavaş kaymaya başladık. İki hava kapağını geçtikten sonra Gemi'nin alt kısmından tekrar uzaya çıktık. Eğimli raydan kayarken yine miğdemde hafif bir çekilme hissi duydum. Fakat bu, Gemi'ye girerken duyduğum kadar kuvvetli değildi. Aynı zamanda daha kısa süreli olmuştu.

«Kapakların arkamızdan kapanmasından inanılmayacak kadar kısa bir süre sonra uçan daire'nin kapısı tekrar açıldı. Firkon, '*evet, işte dünyadayız*' dedi. Bu sefer uçan daire tamamen yere inmemişti. Yerden tahminen 15 cm. kadar yüksekte havada asılı duruyordu. Ramu kapıya kadar gelerek, '*benim burada kalmam gerekiyor. Bu sebepten sizinle beraber gelemiyeceğim. Beraber olmaktan ve geçen güzel geceden çok memnunum. Kısa bir zaman sonra tekrar görüşmek ümidiyle,*' diyerek veda için elini uzattı. Bu sözlerde onun samimi hissiyatının akislerini buldum.» (...)»

b — II. Gözlem : Satürn Ana Gemisi

George Adamski, 21 Nisan 1953'de ikinci karşılaşmada olduğu gibi, bir benzer telepatik çağrışım ile, gene Los Angeles'a, aynı otele geldi ve orada uzaylı dostları ile buluştu.

Bu kez bindirildiği UFO, bir öncekine oranla daha büyüktü ve uzaylıların verdiği bilgiye göre Satürn yapısı idi.

Adamski, bu UFO'daki pilotu Zuhl diye isimlendirdi. ([8])

«Seyahatimiz çok hızlı olduğundan verilen izahat daima kısa ve özet biçimindeydi. Bu yüzden Zuhl, Ana Gemi'ye geldiğimizi ve içeriye girmek üzere olduğumuzu bildirdiği zaman uçan daire'nin içindeki turumuz tamamlanmıştı. Her ne kadar o, bana Ana Gemi'nin Dünya'dan ne kadar uzakta olduğunu söylememiş ise de, yine de Venüs Ana Gemisi'ne nazaran pek çok uzakta olduğunu anlıyordum. Uçan daire'nin merkez kısmında olduğumuz için Ana Gemi'ye girildiğini göremiyordum. İlkine göre farklı birtakım şeylerin olduğunu hissediyor isem de bunları açıklayamıyordum.

«Ana Gemi'nin içine girdiğimizde yine o hızlı asansörlerin inmesinde hasıl olan hissi duydum. Fakat bu bir dengesizlik yaratmadı. Ana Gemi'nin içine girip durduğumuzda, kapı açılınca bir platformun önünde bulunduğumuzu gördüm. Fakat ne orada hazır bir kimse ne de Venüslüler'in küçük uçan daireleri'nde olduğu gibi bir kavrama ve kablo irtibatlandırma işi yoktu. Geldiğimiz uçan daire'den platforma çıktığımızda, etrafa bakınca bunun gerek kullanılma alanı gerekse boyutları yönünden Venüslüler'in Gemileri'nden çok farklı olduğunu derhal fark ettim.

«Beni nasıl bir maceranın beklediğini merak ediyordum. Fakat içimde en ufak bir endişe ve korku yoktu. Her yeni buluşmada, bu başka dünyalılarla karşılaşmada korkmayı gerektirecek en ufak bir bahis veya bir olay vuku bulmuyordu. Her seferinde, en akıllı kişileri dinlememi temin eden, bu mükemmel UFO'ları ile seyahat ve Ana Gemileri'nde misafirleri olmak imtiyâzını bana bahşeden bu insanlara karşı daima büyük bir tevazu hissediyordum. Kendilerini dost bildiğim bu insanlardan nerede ve ne suretle olursa olsun, pek çok bilgi ediniyordum. Onlar da bunu yapıyor ve muhataplarını bundan istifade etmekte veya inanmayarak bir kenara atmakta onları tamamiyle serbest bırakıyorlardı.

«Tarifine gayret edeceklerim, anlattıklarımdan daha karışıktır. Ana Gemi'ye ayak bastığımdan itibaren gördüğüm bütün mekanik cihazlar benim için tamamiyle yeni idiler. Ama izah edildikçe bunlar anlaşılır şeyler olmaya başladılar.

«Yanında durmuş olduğumuz platformda, aslında bu platform değil, 4,5 X 4,5 m. ebadında manyetik asansörün yükleme platformu olup, bununla Gemi'nin alt kısmından en yukarıya kadar insan ve eşya taşıma işleri görülüyordu. Ortadaki şaftın yüksekliği 60 m. veya

daha yüksekti. Bu şaft boyunca yükselen manyetik eksen asansörün çalışması için gerekli gücü sağlamaktaydı ve asansörün ortasında bulunuyordu. Beni uçan daire'den alan bu asansör, o muazzam şaft bu şaşılacak şeylerin ilki idi. İlerimizde, 4,5 m.'lik şaft platformunun dolduramadığı boşlukta asansör platformu ile uçan daire'nin yanaştığı platform arasında kenar korkulukları ile bir tür köprü bulunuyordu. Beni önce bu şaşırttı. Zuhl ile ben üzerinde yürürken, insana büyüklüğü ile korku veren bu muazzam Gemi'nin iç yapısına bir göz attım. İçinde yükseldiğimiz bu yerin son derece yüksek tavanına doğru çıkarken geriye bakınca bizim uçan daire'yi üstünden ve dışından gördüm. Geniş bir ray tertibatı, her halde hava kapaklarının bulunduğu ve Ana Gemi'nin tavanına doğru yükselen bir tünel içinde yukarılara doğru uzanıp gidiyordu. Bu kısım bizim Ana Gemi'ye girdiğimiz yer idi.

«Platforma vardığımızda Firkon asansör boşluğuna bir göz atmamı tavsiye etti. Dediğini yaptım. Toplam yedi kat veya platform olmak üzere üstümüzde üç, altımızda da keza üç kat daha vardı. Her kattan uzanan balkonlar kat ile asansör platformunu birleştiriyordu. Ancak, bu uzanan kısmın kapısı ile asansör platformu kenarı tam karşı karşıya geldiklerinden, düşme tehlikesi tamamiyle yok edilmiş oluyordu. Bu uzanmaların sonradan açılır kapanır köprüler gibi kullanıldıklarını öğrendim. Bunların boyları, bağlı oldukları katın zemini ile tavanı arasındaki mesafeye eşit idi. Bu korkuluklar yukarı kaldırıldıkları zaman güverte girişini kapatıyor ve asansör boşluğunun kenarları ile aynı düzlemde bulunuyordu. Asansör platformu bu katlardan hangisinin hizasına gelirse onun bu enteresan köprüsü aşağı doğru inerek, uzatılmış balkon durumuna geçiyordu. Bu sırada platformun kenar korkulukları yana doğru süprüle-

rek balkonla platform arasındaki korkuluğu meydana getiriyordu. Balkon kalkarken bu korkuluklar tekrar platform kenarlarını koruyacak şekilde yerlerine geliyorlardı. Bu korkulukların nasıl çalıştıklarını uçan daire'den çıkınca gördüm. Balkonu geçip ayağımızı platforma basar basmaz yan korkuluklar arkamızdan hemen kapandı.

«Ben etrafa bir göz atayım derken Zuhl asansörün zemininde her halde yanlışlıkla ayak vurmasın diye yaklaşık 10 cm. kadar yükseltilmiş küçük bir kontrol levhasının önünde durmuştu. Levha yaklaşık olarak 75 cm. uzunlukta ve 15-20 cm. yükseklikte idi. Üzerinde iki sıra halinde ayakla çalıştırılacak 6 kumanda düğmesi bulunuyordu. Her düğmenin ne işe yaradığı yanında yazılı idi. Fakat ne bunları okuyabiliyor ne de işaretlerinden birşey anlayabiliyordum. Zuhl bunlardan birisine ayağı ile bastı. O anda platformun karşı tarafındaki korkuluklar dışarı doğru açılarak, uzanmış balkon ile arayı güvenlik bakımından kapattı ve böylece rahatlıkla karşıya geçtik. Karşıya vardığımızda gayet temiz bir işçilik ve mükemmel bir süsleme ile meydana getirilmiş duvardaki o görünmez kapı benim yeni bir hayret nidamla beraber önümüzde hiç bir gürültü yapmadan açıldı. Şimdi daha geniş çapta olmakla beraber Venüslüler'in Gemisi'ndeki oturma salonunun benzeri bir salonun önünde idik. Yine bütün duvarlar o görünmez kaynağın esrar dolu ışığı ile aydınlanmıştı. Fakat benim dikkatim derhal bizim gelmemizle ayağa kalkan 6 kadın ve 6 erkek üzerinde toplandı. Bizi bekledikleri belli idi. Tebessümle ve dostça karşıladılar. İçlerinden bir kadın ve bir erkek ileri gelerek bizi selâmladılar. Bu derece içe işleyen samimi havaya daha evvel hiç bir yerde rastlamamıştım. (...)»

[Adamski uzaylıların beden yapıları ve giysileri hakkında bilgiler verir.]

«Selâmlaşma tamamlandıktan sonra alçak ve üzerinde içki kadehleri hazırlanmış bulunan bir masanın etrafında oturmaya davet edildik. Bu masa da evvelce gördüklerimden hafif bir farkla kristal veya plastik tesiri yapan şeffaf bir malzemeden imâl edilmişti. Üzerinde oyma, çıkartma, aşındırma ile yapılmış bir süs vesaire yoktu. Malzemesinde öyle bir güzellik vardı ki, ayrıca bir şeylerle süslenmesine gerek kalmıyordu. Arkalıklı sandalyeler bizim yemek odası sandalyelerine çok benziyordu. Mevcut insan sayısına uygun olarak 15 adet sandalye vardı. Ben Firkon ile Zuhl'ün arasında oturuyordum. Kadehlerimizi kaldırdık. İçkinin rengi saf su gibi berrak idi ise de, lezzeti kayısı suyunu andırıyordu. Kokusu hoş, hafifçe ağır ve tatlı idi.

«Uzay seyahatlarının dil öğrenmek hususundaki kolaylıkları ve ne kadar çabuk öğrendikleri bana daha evvel anlatılmış olmasına rağmen, bu kolaylık benim için hâlâ bir sürpriz olmaya devam ediyordu.

«İçeri girdiğimizde bize doğru ilerleyen ve selâmlaştığımız hanım konuşmayı açtı. Anlaşıldığına göre bu Gemi bir bilimsel laboratuvardı. *'Biz'* diyordu, *'uzayda sadece devamlı olarak meydana gelen değişmeleri etüd etmek için seyahat ederiz. Pek çok planet üzerindeki hayat ve o planetlerin şartlarını incelemek üzere uzayda dolaşırız. Doğal olarak bazı dilleri öğrenmek de bir zorunluluk olur. Uzayda yapılan birçok seyahatler sonucu Gemi'ler bugünkü güvenlikli derecelere getirilebildi. Bazılarında bulunan aletler ve nasıl çalıştıkları size izah olundu. Bu Gemi'de bulunan aletlerin bir kısmının fonksiyonu ve işleme tarzları da size izah edilince bizim tabiat kuvvetlerini nasıl kullandığımız hakkında daha geniş bir bilgiye sahip olacaksınız.'* Sözlerine devamla,

'bu Gemi'nin bir planetin malı olmayıp evrensel bir Gemi olduğunu, dolayısiyle Gemi'de pek çok planetlerden gelen ve gerek bilgide, gerekse çalışmada beraber oldukları insanların bulunduğunu' söyleyerek, 'bu özel seyahatteki hanımlardan üç tanesinin bizim, Merih, diğer üçünün de Venüs dediğimiz planetten olduklarını' izah etti. Ve sözlerine devamla, *'genellikle üç de Satürn'lü hanım bulunursa da, bu seferki seyahate bazı sebeplerden dolayı katılamadılar. Dolayısiyle Satürn, bu planetin erkekleri tarafından temsil edilmektedir. Görüldüğü gibi bu tip seyahatlerde bu ve benzeri Gemiler'in mürettebatı Güneş Sistemi ile onun dışındaki Sistem planetlerinin insanlarından meydana gelmektedir. Mürettebatı oluşturan kimseler en yüksek bilim adamlarımız tarafından yetiştirilmiş kimselerdir. (...)*»

[Uzaylılar, Adamski'ye dünya insanlarının gerilikleri ve bu geriliklerin nedenleri hakkında bilgiler verirler.]

«Beni düşüncelerimden kurtarmak için hanımların ayağa kalktıklarını farkettim. Sevimli bir esmer: *'Uçuş elbiselerimizi giyelim ondan sonra sizi bir hayli şaşırtacak aletlerin bulunduğu kısımlara gideceğiz,'* diyerek ayrılırken bana da salonun ayrıntılarına bir göz atmak fırsatını vermiş oldu.

«Tam karşımızdaki duvarda görkemli bir evren haritası vardı. Bu haritaya göre bizim Sistemimizde ortada Güneş olmak üzere 12 planet görünüyordu. Etrafımızda yine güneşleri ve planetleri ile bana çok yabancı gelen başka sistemler bulunuyordu. Bütün uzayda ve planetler arasında, biz dünyalıların hiç haberdar olmadığımız birtakım uzaysal şartlar kaydedilmişti. 'Bu bilginin uzay yolculukları için son derece önemli olduğunu' söylediler. Harita üzerinde okuyamadığım ve anlayamadığım birçok işaretler vardı. Fakat, bunların aynen bizim yollarımızda seyahat edenleri ikaz için konulmuş işaretler gibi olduğunu çıkarmak güç olmadı. Bu tahminim oradakilerden birisi tarafından doğrulandı. Haritadan başka, aynı duvar üzerinde olmakla beraber yemek yenen kısmın arkasına doğru olan yerde yine anlamlarını bilmediğim, Gemi'nin bir plânı vardı.

«Bu sırada hanımlar pilot elbiselerini giymiş olarak salona döndüler. Erkekler de masadan kalktılar. İçlerinden birisi: *'Şimdi laboratuvara gidiyoruz,'* diyerek yol gösterdi. Beraberce bizi buraya getirmiş olan asansöre doğru yürüdük. Yaklaştığımızda kapı kendiliğinden sessizce açıldı. Bir düğme, kol, anahtar gibi bir şeyler görünmüyordu. Herhalde Dünya'da kullanılan fotosel lambaları ile çalışıyordu.

«15 kişi asansöre yerleştikten sonra Zuhl onu çalıştırdı. Evvelce anlattığımın aynı olan diğer kontrol tablosunun önüne gitti. Ayağı ile düğmelerden birine basınca sessizce ve yavaş olarak yükselmeye başladık. Hâlen bıraktığımız yerde duran uçan daire'nin altına geldiğimiz zaman Gemi'nin arka taraflarına doğru uzanan geniş bir oda gördüm. Bu kompartımanın tam ortasında ve asansör boşluğunun sağ açısında bir çift ray bulunuyordu. Bunun üzerinde bizi Dünya'dan getirenin aynı olan diğer dört uçan daire bulunmakta idi. Araçlar, bu devasa Gemi'nin planetlerarası yolculuğunda bu hangarda muhafaza ediliyorlardı. Her rayın dış tarafında ve hafifçe altında 180 cm. genişliğinde ve kenarında bir duvarı olan bir 'asma yol' (catway) uzanıyordu. Geçtiğimiz balkonların, üzerinden salona girdiğimiz alt taraftaki diğer güvertelere açıldığını tahmin ediyorum. Salonun altından üçüncü balkon hizasında asansör durdu. Böylece asansör şaftının altında durup üstündeki yedi katı seyretmek mümkün oluyordu.

«Asansör yavaşça durur durmaz korkuluklar yana açıldı. Yol aşağı indi. Bu sırada bir çift rayın Gemi'nin

önümüzdeki tarafına ve aşağıya doğru uzanıp gittiğini farkettim. Bu raylar uçan dairemiz'in Gemi'ye girdiği kısmın rayları ile «V» şeklinde bir makas teşkil ediyorlardı. Burasının uçan daireler'in Gemi'den çıkış yeri olduğu anlaşılıyordu. Ve biz de buradan Dünya'ya dönecektik. Görülüyordu ki, Gemi'nin arka kısmı geliş ve gidiş tünelleri ile hangar, asansör boşluğu ve uçan daire güvertesine tahsis edilmişti. Oralarda bir yerlerde hangarın ya bitişiğinde ya dışında bir tamir atölyesi ve yine Gemi'nin ucuna doğru bir kontrol odası veya pilot mahalli olmalı idi. Bu büyük Gemilerde 'ön ve arka kısımlarda birer tane kontrol odası olduğu' daha evvel söylenmişti. Biz, şimdi Gemi'nin laboratuvarı olarak tanzim edilmiş geniş bir salona girmekte idik.

«Grafiklerin üzerinde her an değişen renkli ışıklar, çizgiler ve geometrik şekiller oynaşıp duruyordu. Grafiklerin üzerindeki rakamlar benim için halen bir sır idiler.

«Ben hayatımda böylesine düşünülmesi imkânsız aletleri bir araya toplamış bir yer görmedim. Üst üste sıralar halinde grafikler ve kontrol tabloları duvarları kaplıyordu. Bu hiç tanımadığım aletler büyük kontrol konsolları halinde düzenlenmiş ve bir araya getirilmişlerdi. Bunların 6 tanesi çalışıyordu. Çalışmakta olan 6 kişiye, beraber geldiğimiz diğer 6 erkek de katıldılar. Bir kısmının da başında kimse yoktu. Dört kişinin sol omuzlarında birer işaret olduğunu gördüm. Yakınımda bulunan kadın pilot: *'Aletlerin başında gördükleriniz sizin deyiminizle ileri dereceli bilim adamlarıdır. Omuzlarında işaret olan dört erkek Satürnlü'dür,'* diye durumu açıkladı.

«*'Bu gördüklerimiz Dünya atmosferinin densitesi* (yoğunluğu) *ölçümleri çalışmalarıdır,'* diye devam etti. *'Dünya'nın veya etüd edilmekte olan bir diğer planet*

yahut yaklaşmakta olduğumuz cisimlerin etrafını saran atmosferi meydana getiren elementleri, bunların kombinasyonlarını, dış uzayın elemental kombinasyonlarına kadar gayet dikkatli olarak etüd ederiz. Her ne kadar bunlar devamlı bir değişim içinde iseler de, evrensel bir kanuna uygun olarak bir oluşum ve ortamda yer alış tarzları vardır. Bu ise belirli bir kombinasyonun diğerlerinden daha uzun bir süre aynı kalmasını sağlar. Yapabildiğimiz şeyler meyanında uzayın aktivitesinin, yeni cisimlerin dış uzayda meydana gelişi hızları ve büyümelerinin etüdü de vardır.'

«Bu benim için pek şaşırtıcı oldu. Bu odada kalarak, bazıları bizim televizyon cihazlarımıza benzeyen aletlerin işleyişlerini seyretmek ve bu insanların daha neler yapabildikleri hakkında verilen izahatı dinlemek beni çok memnun ediyordu.

«Fakat pilot: *'Şimdi sizi şaşırtacak başka bir tarafa gidiyoruz'* dedi ve yol gösterdi. Firkon, Zuhl ve diğer hanımlarla beraber laboratuvarı geçtik. Burada Gemi'nin genişliğince uzanan hafif bir rampayı tırmandık. Bir diğer rampa bizi büyük bir odaya götürdü. Gördüm ki, şaşılacak harikalar asla bitmeyecekti. Her yeni adım karşımıza yeni harikalar çıkarıyordu. Yavaş yavaş bunların yarısını hatırımda tutamayacağımdan korkmaya başladım. Fakat arkadaşlarım, yazma zamanı gelince, benim bu geceyi bütün detayı ile hatırlamama yardım edeceklerini söylediler. Başka kimselerin benim bu gecem gibi sürprizlerle, güzellik, azâmet ve insanı derinden sarsıcı his ve konuşmalarla dolu bir gece geçirdiklerini zannetmiyorum. Şu anda beni heyecanlandıran şey Gemi'nin iki yanında karşılıklı iki sıra halinde 12 adet küçük disk'i görmem oldu.

«Bu gördüklerimin yakın gözlemler için Ana Gemi'den gönderilen ve uzaktan kumanda edilen küçük kayıt diskleri yahut araçları olduğunu biliyordum. (...)»

[Adamski, uzaylıların kendisine kayıt - gözlem diskleri hakkında vermiş oldukları bilgileri aktarır. (9)]

«Bu küçük harikalar (gözlem diskleri), karşılıklı iki sıra halinde odanın içindeki geniş masalarda kendilerine göre oyulmuş yuvalarda duruyorlardı. Her birinin arkasındaki Ana Gemi'nin duvarında bunların içinden geçmesine yarayan lumboz veya torpil kovanına benzer yerler vardı. Fakat içeri girdiğimizde hepsi kapalı idiler.

«Bakışlarımı bunlar üzerinden zorla ayırarak odanın diğer kısımlarını gözden geçirdim ve gördüm ki, uçan daireler'in Ana Gemi'den ayrılmalarında, üzerinde gittikleri raylar ve bunların yatakları odanın nihayetinden aşağı doğru geçerek zeminden aşağıda kaybolmaktaydı. Tekrar disklere döndüğümde onları taşıyan masanın ön kısmına gömülmüş uzun bir kontrol tablosu gördüm. Odaya girdiğimizde oturacak koltuk vesaire gibi bir şey görünmüyordu. Fakat şimdi 6 hanım kendi panellerinin önünde yerden sessizce bir ayak pedalı ile çıkan taburelerine oturmuşlardı. Bu paneller birbirlerinden kısmen farklı idiler. Adeta bir orgun klavyeleri gibi birtakım küçük plâkalara basılarak kullanılıyorlardı. Önümüzde oturan ve hızlı çalışan hanım usta parmaklarla bu plakalara basarak uçuş sırasını bekleyen disklere talimatlarını veriyordu. Bu 6 hanımın sessiz konçertolarına benzer hiç bir pandomim gördüğümü hatırlamıyorum. Hayranlık uyandıran bir şeydi bu.

«Yapacakları işlerin talimatlarını tamam olarak alan diskler, arkalarında açılan bir sürgülü kapaktan yumuşak bir şekilde kovanın içine kayıyor ve hava kapaklarını geçtikten sonra görevini yapmak üzere uzaya fırlayıp gidiyordu.

«Zuhl, Firkon ve benimle beraber kaldı. İkinci disk de fırladıktan sonra, *'şimdi laboratuvara giderek oradaki kontrol panellerinden onları izleyelim'* diyerek

önümüze düştü. Geri dönerken, Gemi'nin şu anda yolda olduğunu söyledi ise de ben, bunu ifşa edecek ne bir hareket, ne de bir ses duymamıştım.

«Laboratuvara girdiğimizde bütün erkekler önlerindeki aletleri ile meşguldüler. Ekranlardan birinin üzerindeki ışığın bazen kaybolup tekrar göründüğünü ve yeni bir formda birtakım görüntüler verdiğini farkettim. Bundan sonra hatların yerini yuvarlak noktalar ve uzun kesikli çizgiler, bu çizgilerden sonra da çok çabuk değişen geometrik şekiller almaya başladı. Aynı zamanda diğer ekranlarda da değişik şiddette renkli ışıklar, bazılarında parlamalar veya dalga karakterli hareketler görülmeye başladı. Zaman zaman bunların üzerinde bazı şekiller oluşuyordu. Bunların da form veya büyüklükleri hızla değişmekte idi. Benim için herşey tam bir esrar içinde yüzmekte idi. (...)»

[Satürnlü pilot, 'ekrandaki görüntülerin faaliyette bulunan gözlem diskleri tarafından yollanan enformasyonlar olduğunu' söyler ve diskler hakkında bilgiler verir.]

«Bu açıklamalar sırasında, bir taraftan da sürekli olarak ekranları gözden geçiriyordu. Konuşmasını bitirdiği zaman, bizi bu 'küçük haberciler'in Ana Gemi'ye dönüşlerini seyretmek üzere tekrar disk odası'na davet etti.

«Daha henüz oraya gelmiştik ki, disklerin girmesine mahsus olan kovanların oda tarafındaki sürgülü kapakları açıldı. Geri gelen iki disk, sanki görünmez sihirli eller tarafından tutuluyormuş gibi yavaşça yerlerine yerleştiler.

«O anda olup bitenlere hayret etmeme vakit kalmadan Zuhl: *'Dikkat ediniz, karşılıklı diğer iki disk, bir başka görev için tekrar uzaya gidiyorlar. Biz şu anda henüz Dünya'nın atmosferi içinde bulunuyoruz. Disk dışarı gittikten sonra biz yine laboratuvara geçerek onların nasıl çalıştıklarını izleyeceğiz'* dedi.

«Baktığım sırada, gelen iki diskin arkasındaki sürme kapaklar birleşerek hemen kapandılar. Bu sefer öteki uçtan odanın diğer tarafındaki kapaklar açıldı. Bu sırada cihaz panolarının önünde oturan hanımların o hünerli parmakları, sessiz fakat hızlı hareketlerini [aletler üzerinde] icraya devam ediyorlardı. (...)»

[Zuhl, Adamski'ye diskler ve işlevleri hakkında bilgiler verir.]

«Biz laboratuvarda bunları görüşürken dikkatim pilotun özel ekranına kaymıştı. Zuhl: *'Orada gördüğünüz, sizin uzay döküntüsü dediğiniz tozlardır. Ve şu anda iki disk tarafından dağıtılmaktadırlar'* dedi.

«Bu küçük partiküllerin ekranlarda izlenmesi, insanı son derece etkiliyor ve hayran bırakıyordu. Sürekli bir helezonî dönüş hareketi vardı. Bazen, bu gerçekten küçük taneciklerin solit (katı) bir gövde gibi birleştikleri izlenimini veren yoğunlaşma görüntüleri oluyor ve bunlar kaybolup tekrar meydana çıkıyorlardı. Bu formasyon, tedricen seyrekleşmeye başladı ve sonunda saf gaz haline dönüştü. Bu bana, parlak bir gökyüzünde birden bire meydana gelen küçük ve beyaz bir bulut kümesinin sonradan hiçbir şey bırakmadan dağılıp gidişini hatırlattı. Bu, mükemmel analojisini ekran üzerinde takip ve size tarife çalıştığım aktivitenin en güzel bir delili idi. Her bir partikülün meydana gelişinde belirli bir enerji miktarı solit formda belirli görüntüler veriyordu. Bir patlama veya bozunma şeklinde oluşan tam dağılmalar da yine ekran üzerinde açıkça görülebiliyordu. Diğer aletlerde kompozisyonlar ve şiddeti kaydediliyordu. Bazan bu birikişlerin oluşturduğu şiddetli ve ardı ardına gelen patlamalar korkunç infilaklar derecesine varıyordu. Bir diğer zamanda da bunlar çok yumuşak ve tetkik edilebilir durumda oluyorlardı. Fakat devreleri - enerji dönüşleri, katılaşmalar, bozunmalar, enerjinin devamlı hareketleri, küçük taneciklerin

birbirini araması, birleşmeler veya bir diğer parçacık ile uzayda reaksiyonlar gibi sonsuzdu. Ben gördüğüm şeyi bir başka kelime ile niteleyemeyecek veya tanımlayamayacak olduğum için enerji terimini kullandım. Bunun büyük bir kuvvet ihtiva ettiği anlaşılıyordu. Zira bir bulut veya zar gibi toplandığı zaman yakında bulunan herşeyi bozduğu görülüyordu. Şuna inandım ki, büyük bir kudretle bütün uzaya yayıldığına şahit olduğum galaksileri, güneşleri, planetleri meydana getiren bu kuvvet bütün evreni ve onun içindeki hayat ve aktiviteyi yaratan ve ayakta tutan kuvvettir.

«Yarısını dahî anlamaya muktedir olmadığım bu korkunç delillerin yavaş yavaş beni ezmeye başladığını hissediyordum. Zuhl benim içimdeki bu fırtınayı hissederek doğrulayıcı bir tebessümle: *'Evet'* dedi, *'uzayda gemilerimizi yürüten de aynı kuvvettir.'*

«Bu kısa zaman içinde ekranda gördüğüm harikalara şükran borçluyum. Arkadaşım dikkatimi tekrar disklere çekti. (...)»

[Adamski'ye, gözlem diskleri hakkında bilgiler verilmeye devam edilir.]

«Satürnlü'nün bahsettiği Manyetik Projektör'ü (10) duyunca bunun Gemi'ye saldırmaya kalkanlara karşı ne kadar kuvvetli bir korunma silahı olacağını düşünmüştüm. Düşüncelerimi okuyarak *'evet'* dedi, *'onu insanlara, cisimlere hatta planetlere karşı kullanmak mümkündür. Fakat biz bunu asla yapmayız, yapmayacağız da. Aksi takdirde dünyanızdakilerden farkımız kalmaz. Bizi takip etmiş olan uçaklarınızdakilerin pek çok defa anlattıkları gibi, bizim gözle izlenemeyecek kadar yüksek olan hızımız, bizim korunmamıza yetmektedir. Ayrıca bulunduğumuz alanın vibrasyonunu yükselterek göze görünmez hale gelebiliriz. Bizim lüzum görerek yapmakta olduğumuz uyarılarımız dışında uçaklarınız,*

Gemilerimiz arasında kör uçuşu yapar gibi hiç bir şey görmeden geçip giderler. Şayet Gemilerimiz'e yaklaşmanıza müsaade edilir ve ona çarpacak olursanız, onun vibrasyonunun düşüklük derecesine bağlı olarak sertliğini görürsünüz. Böyle bir çarpma sizi tahrip eder ama bizim araçlarımızda herhangi bir hasar yapmaz.'

«Bana anlatılanlardan çıkardığım bazı sonuçlara göre sizin bu derece mükemmel olan Gemilerinizde de bazen işlerin ters gidebileceği anlaşılıyor, dedim.

«'Evet' dedi, *'dış uzayda böyle bir şeyin olması halinde şayet Gemi kurtarılamaz durumda ise onu terk ederiz. Bu yapıldığı zaman Gemi atomlarına ayrışır* (disentegrade), *uzayın orijinal elementlerine dönüşür. Her büyük Gemi'de yeterli ihtiyaç maddeleri ve diğer Gemilerle yahut planetlerle temas edecek teçhizat ile donatılmış olan küçük yardımcı uzay araçları bulunur. Şayet böyle bir durum bir planetin çok yakınlarında meydana gelecek olursa, sizin uçaklarınız çakıldığında başınıza gelenler bizim de başımıza gelir.'* «Heyecanla sordum, yani içindeki bütün insanlar ölürler mi?» *'Evet'* diye cevap verdi, *'fakat sizin anladığınız mânâda ölüm bizi korkutmaz. Biz her birimiz kendimizin bir beden değil, bir ruh, bir zekâ olduğumuzu biliriz. Yeniden doğar ve yeni bir beden alırız* (11). *Yine anlayışımız odur ki, zekâ veya ruh olarak kabûl edilen bir diğer varlığı düşünerek, isteyerek asla tahrip edemeyiz. Bununla beraber bir tesadüf sonucu ve kazaen ölüme neden olmamız halinde, bunu kasıtlı olarak yapmadığımız için sorumlu tutulmayız.'*

«Biz ayakta konuşurken cihazlar kayıt işlerini devam ettiriyorlardı. Işıldayan ekranlara bakarken, o zamana kadar görmediğim daha bir çok aletin farkına vararak hayret ettim. Bu sessiz düşüncemi cevaplayan Zuhl: *'Evet, disk odası ile pilot mahalli arasında aletlerle dolu daha pek çok odalar vardır. Bunlar planetler arası uçuşlarda çalışırlar,'* dedi.

«Disk odası ile laboratuvarı ziyaretimiz sırasında geçen zamanı unutmuştum. Baktığım ekranlardan, başkaları gibi bir şeyler anlamadığım için halen Dünya atmosferinde miyiz, yoksa yolda mıyız, bunu kestiremiyordum. Satürnlü pilot: *'Sizin Ay'dan pek uzakta değiliz,'* diye açıkladı. Bir an oraya inme ihtimâlinin düşüncesi ile heyecanlandım ve titredim. *'Hayır. Bu sefer değil,'* dedi Satürnlü, *'fakat size Ay hakkında bildiğinizi zannettiğiniz şeyler için orayı göstermek istiyoruz.* (...)»

[Uzaylılar, Adamski'ye Ay ve genel yapısı hakkında bilgiler verirler ve çok güçlü optik cihazlarla Ay yüzeyini izlettirirler. (12)]

«Gördüğüm şeyler yıllarca bize söylenen ve kafamıza yerleşmiş olan fikirlere pek uymadığı için bana garip geliyordu. Bu fikrimden etkilenmiş olan Satürnlü, esasen şimdilik bunun için bu kadarlık bir yakın görüş vermeyi yeterli bulduklarını söyleyerek bir müddet sonra Ay'ın görünmeyen yüzünü de göstereceklerini vaadetti ve *'bu bile'* diye ilâve etti *'hayâl ettiğinizden pek farklı olmayacaktır'.*

«Bu vaadin yapılması ile diğer ekranlar çalışmaya devam ederken, benim baktığım kapandı. Zuhl beni tekrar disk odasına götürdü. Biz oraya vardığımızda hanımlar yerlerinden kalkmış bize doğru geliyorlardı. Asansöre 6 da erkeğin gelmesiyle hep birlikte salona döndük.

«Tekrar o güzel ve dinlendirici salondayız. Ortadaki kristal masanın üzerindeki kadehlerin doldurulmuş olduğunu farkettim. Görüşüme göre otuz ile kırk yaşları arasında olan biri bizi beklemekte idi. Bir takdim merasimine gerek kalmaksızın çok iyi tanıdığı anlaşılan diğerleri kadar beni de samimi bir ifade ile selâmladı.

Bir yabancılık hissetmedim. Hatta sanki daha evvel görmüş gibi idim. Birdenbire beni derinden etkileyen ve benden üstünlüğünü belirten bir tesir aldım. Okuyucularımın birçokları hayatlarında bu türlü tesirleri herhalde tanımışlardır. Aynı suretle, salonda bulunanların hepsini derin bir ahenk ve sevgi hissi kaplamıştı. Elinin manidar hafif bir hareketi ile bizleri masanın etrafındaki yerlerimizi almaya davet etti. Tam karşıma gelen kısma o'nun oturması için bir sandalye ilâve edilmişti. Tekrar bir tarafıma Firkon, diğer tarafıma Zuhl oturdular. Bize artık misafir muamelesi yapan Üstad'ın buyur etmesi üzerine kadehler kalktı ve herkes sessizce içkisini yudumladı. Herkes o'nun konuşmasını bekliyordu. Koyu kahverengi gözleri derin bir hayat sevgisi ile parlıyordu. (...)»

[Bir uzaylı büyük bilge öğretmen Adamski'ye dünya insanlarının sınırlı idraklilikleri ve bunun yol açtığı sonuçlara ilişkin bilgiler verir.]

«*'Uçan daireniz bekliyor. Bizim kardeşlerimiz, Dünya'ya kadar size refakat edeceklerdir. Aynı yolda olduğumuz için bundan sonra zihnen bizlerle daha kolay temâsa geçebileceksin. Hiçbir zaman unutma ki, uzay ve mesafeler bir engel değildir.'*

«Bu sözleri beni tam bir tatmin hissiyle doldurdu. Bana veda ederek odadan çıktı. Firkon ve Zuhl'ün yanıma gelmeleri ile toplandım. Yeni dostlarıma veda ettim. Salonun kapısı sessizce önümüzde açıldı. Asansör platformunu geçerek bekleyen uçan dairemize girdik. Araç sessizce rayları üzerinden bu muazzam laboratuvar Gemi'nin uçuş kanalı içinde aşağı doğru kaymaya başladı. Dünya'ya doğru kayarken bu küçük aracın dönüşünü bekleyecek Gemi'ye bir kere daha baktım. Onun büyüklüğü karşısında tekrar hayrete düşmekten kendimi alamadım. Daha birşey söylememiştim ki, cevapladı: *'Kesin olmamakla beraber onun büyüklüğünü şu ölçüler içinde düşünmeniz mümkündür. Çapı 92 m., boyu 1100 m.'*

«Çabucak geçen saniyelerden sonra uçan daire'nin kapısı açılınca tekrar Dünya'ya dönmüş olduğumuzu anladım. Bizimle beraber dışarı gelmeyen pilot ve diğerlerine veda ettik ve Merihli Firkon ile beraber, saatlerce evvel bırakmış olduğumuz otomobilimiz ile otele doğru hareket ettik. Dimağım açık ve düşüncelerim eskisinden çok canlı idi. Kalbim neşe ile çarpıyordu. Vücudum sanki uzun ve rahat bir dinlenme devresinden çıkmış gibi sakindi, dinçti. Bugün yapılacak çok iş vardı ve yarın dağ evime dönmeli idim. Fakat şimdiden bu mükemmeliyetten yararlanmalı, hayatı dakikası dakikasına dolu bir şekilde yaşamalı ve azimli bir şekilde yaradılışın maksadına uygun bir hizmet yolunda yürümeli idim.»

[Adamski, almış olduğu telepatik tesirler ile 8 Eylül 1953'de Los Angeles'a gelerek Firkon ve Ramu ile buluştu ve onlardan **'yüksek tertipte'** bilgiler aldı. (...)]

c — III. Gözlem : Satürn Ana Gemisi

8 Eylül'deki buluşmadan bir zaman sonra Adamski almış olduğu telepatik tesirler ile yine Los Angeles'a gelerek Ramu ile buluştu. (...)

«Ana Gemiye ilk seyahatimiz pek kısa sürmüştü, bu da mı öyle, diye söze başladım. Zuhl güldü; *'Satürn Gemisi'ne evvelce de binmiştiniz değil mi?'* dedi. Evet, dedim.

«Yerden ayrılma işi evvelce olduğu gibi cereyan etti. Zuhl bizi salona aldı ve bir an durarak *'Üstad sizi bu gece getirmemizi istedi. Bu ziyaret sadece sizinle görüşmek içindir'* deyince, bunu duymaktan hissettiğim memnuniyeti ifade etmeme imkân yoktur. Dünyalar benim olmuştu sanki.

«İnsanın içini huzur ve saadetle dolduran büyük salona girdiğimde, içeridekilerin yeni gelen iki kişi hariç eski dostlar olduğunu gördüm. Bu seferki toplantı-

ya yeni katılanlar birbirlerine ikiz kardeşler gibi benzeyen iki hanımdı. Satürnlü olan bu hanımlara daha evvelden tanıtılmış olduğumu anladım. Bluzlarının sağ omuzlarında daha evvel erkeklerde görmüş olduğum işaretten taşıyorlardı. (...)»

[Adamski, bu iki Satürnlü hanımın beden yapılarını ve giysilerini anlatır.]

«Üstad henüz gelmemişti. Herkesin ayakta oluşunu, o'na olan saygılarına ve kendisini karşılamak maksatları şeklinde yorumladım.

«Yanımda duran Ramu: *'Bu gece sizin Hava Kuvvetleri'nde faaliyet biraz fazlaca, bu yüzden şu anda Dünya'dan 30.000 m.'ye yükseliyoruz'* dedi. Söylemese de zaten bir şey hissetmiyordum.

«Bu sırada Üstad içeri girdi. Herkes kendisine döndü. Gözgöze geldik, tebessüm etti. Soft ipekli ile kaplanmış hissini veren sandalyelerle çevrili masaya doğru yürüdü. Ramu ilerlemem için yol verdiği sırada, Üstad sağ tarafına oturmam için işaret etti. Satürnlü hanımlardan birisi de, benim yanıma oturdu. Diğerleri yerlerini alırken fırsattan istifade ederek, kendisinden işaretin mânâsını izah etmesini rica ettim. Sağ omuzunu işareti görebileceğim şekilde hafifçe bana doğru çevirerek, bunun 'Satürn'ün sistemimizin *'Tribünal'*i olduğuna delâlet ettiğini' ifade etti. Bu kelimenin mânâsını tamamiyle anlamadım ama, daha fazla bir açıklamada da bulunmadı. Kendisine teşekkür ederek sandalyeme yerleştim ve onu inanılmayacak ve hiç bir şeyle kıyaslanamayacak kadar rahat buldum. Bizim havalı kauçuk somyalarımız bununla kıyaslanamazdı.

«Üstad konuşmaya başladı. (...)»

[Uzaylı büyük bilge öğretmen Adamski'ye Tanrı'nın varlığı, tekâmül, dünya insanlarının sınırlı algı yetenekleri, yaşam, insanın kendini tanıması ve kendileri, Venüslüler hakkında bilgiler verir.]

d — IV. Ana Gemi Gözlemi

George Adamski'nin uzaylılarla (en son teması) 23 Ağustos 1954 yılında oldu. Bu görüşmeye katılmak isteyen Desmond Leslie'ye, uzaylılar **'ellerinde olmayan nedenlerden dolayı'** izin veremeyeceklerini bildirdiler.

Adamski, Firkon ve Ramu ile buluştu. Uçan daire'ye doğru giderlerken, Firkon bu buluşmanın hem onun hem de kendileri için bir veda olacağını ve **'Dünya üzerindeki görevleri'** tamamlandığı için, kendi dünyalarına döneceklerini bildirdi.

«Üzerime büyük bir keder çöktü. Ramu: *'Bizden sadece beden olarak ayrılıyorsunuz. Unutmayınız ki, nerede olursak olalım zihnen haberleşebiliriz.'* Bu izahat beni biraz olsun teselli etti ise de, o an için bana bu kadarı az geldi. Firkon bütün ikna gücü ile *'siz bizim arkadaşımızsınız. Aramızda uzanan uzay asla bunu değiştirmeyecektir.'* Hissiyatımın açıkça izharı beni utandırdı. Biraz uzattığımın da farkında idim.

«Geçici bir zaman için Dünyada bulunan diğer bir uzaylı veya uzaylılar ile ileride buluşmak üzere beni tavsiye edip etmediklerini merak ettim. Ama bu sessiz soruma bir cevap alamadım. O zaman anladım ki, bu hakikaten tam bir veda idi. Ve şu anda aralarında oturduğum gibi bundan sonraki uzay yolculuklarımız da sona eriyordu.

«Bu hislerin, bu gece olacak şeylere ve göreceklerime karşı benim verdiğim kıymeti ne derece arttırmış olduğunu herhalde tahmin edersiniz. Bana bahşedilen bu son mazhâriyet ise duyduğum minnettarlığı arttırdı. O andaki duygularımı kelimelerle ifade etmeme imkân yoktur.

«Havalanmaya hazır durumda yerden hafifçe yüksekte olan uçan daire ile beraber Orthon'u da bizi bekler bulduk. Bu yolculuk esnasında oturmayarak Orthon'un uçan daire'yi yönetişini ve grafiklerdeki ışık değişim-

lerini büyük bir dikkatle takip ediyordum. Venüs Ana Gemisi'ne gittiğimiz zaman, daha evvelki seyahatlerimde hissettiğim o hafif miğde çekilmesini duymadım. Platforma yine ilk seyahatımızda olduğu şekilde rampa ettik. Yine aynı adam uçan daire'yi yeniden şarj edilmek üzere kablo ile kontakt durumuna getirdi. Bu sefer bizimle beraber aşağı inerek salona girdi.

«Girer girmez de içerdeki bayram havasını derhal farkettim. Daha evvel görmediğim kimseler ve büyük bir kalabalık vardı. Kalna ile Ilmuth'un karşılamak ve selâmlamak üzere bana doğru geldiklerini görünce son derece memnun oldum.

«*'Bu gece sizin için hazırlanan sürprizden size bahseden oldu mu?,'* diye Kalna sordu. Ve cevabı beklemeden heyecanla devam etti: *'Yapılan vaadler yerine getirilecek.'*

«Kalna ile konuştuğumuz sırada Ilmuth içinde nefis bir içki olan kadehi uzattı. Fakat ikisinin de pilot elbisesi giymiş olduklarını farkedince uzaya bir seyahat yapılacağını kestirmek güç olmadı. Kalna ve Ilmuth dahil, sekiz bayan ve daha fazla sayıda erkek vardı. İki kişi ilk gördüğüm biçimde, diğerleri ise Ilmuth ve Kalna gibi giyinmişlerdi. Erkekler ise son derece rahat gömlekler ve pantalon giymişlerdi. Ve tabi yine herkesin ayağında sandallar.

«Bir takdim merasimi yapılmamış olmasına rağmen hepsi de beni memnuniyetle selâmladılar. Hatta birkaç erkek ismimle hitap etti. Bu selâmlaşmanın devam ettiği sırada Oryantal diyebileceğim tarzda hafif bir müzik duyulmakta idi. Ramu'ya da içki verilmiş olmasına rağmen bizden başkalarının elinde kadeh yoktu.

«Ilmuth: *'Kalna'nın bahsettiği sürprizi yaratmak için bizler hepimiz işimizin başına gidiyoruz. Bu sırada Ramu ile siz salonda kalacaksınız,'* diye konuşunca mesele anlaşıldı.

«Orthon ile Kalna kapıya doğru yöneldiler. Aynı anda Firkon ile Ilmuth da tam onların aksi yönünde Gemi'nin bir tarafına gittiler. Ramu ile ben bir zaman sessizce içkilerimizi yudumladık. Bu odaya yayılan samimiyet ve neşenin bir parçası olmaktan dolayı son derece mesut ve memnundum. Bunlar bana bu geceki vedanın üzerimde hâsıl ettiği o ağır keder havasını unutturuyordu.

«Bazı grupların oynadığı oyunlar bana yabancı idi. İlgimi hisseden Ramu, beni yakından görmeye davet etti. (...)»

[Adamski, uzaylıların aralarında oynadıkları oyunlara ilişkin gözlemlerini anlatır. ([13])]

«Bir süre sonra Ramu: *'Kontrol odasına gidelim mi?'* diye sordu. *'Orada size gösterebileceğim enteresan şeyler var,'* diye ilâve etti. Kadehlerimiz daha ellerimizde idi. Kendisini memnuniyetle takip ederek ilk ziyaretimde gördüğüm, duvarları haritalar ve grafiklerle kaplı, aletler dolu büyük odaya girdik. Ramu'nun bir düğmeye basması üzerine yerden biter gibi iki küçük sandalye yükseldi. Aynı anda da oturduğu yerin önünde bulunan geniş ekranda Ay'ın belirdiğini gördüm. Sadece onu bu derece yakından görmek değil, etrafındaki uzayın derinliklerini de bu şekilde görebilmem beni şaşırttı. Bu bir sürpriz idi. Bir an zihnimden Ay üzerine ayak basabileceğimiz fikri geçti.

«Ramu: *'Şimdi gördüğünüz kısım Ay'ın sizden görülen yüzüdür. Oraya inecek değiliz. Bu görüntü, sizin ilk ziyaretinizde faaliyette olmayan teleskop tarafından bize yansıtılmaktadır.' (...)»*

[Uzaylılar, Adamski'ye Ay ve Aydaki yaşama ilişkin bilgiler verirler ve özel optik sistemler ile oradaki 'canlılığı' izlettirirler.]

«Ekranda bunları seyrettiğim sırada [Ay üzerindeki uzaylılara ait olan] şehrin geride kaldığını görünce

Ramu, şimdi Ay ile Dünya arasındaki dönüş yolumuza girmiş olduğumuzu söyleyerek, *'salona dönmeden önce açıklanmasını istediğiniz bir şey var mı?'* diye sordu.

«Birşey düşünecek durumda değildim. Hayır anlamına başımı salladım. Gözleri parlayarak, *'o halde'* dedi *'salona geçmek daha iyi olacak.'* Firkon'un ve benim kendi evlerimize dönmemiz şerefine bir ziyafet hazırlanmış bulunuyordu. Aklıma gelen ayrılışın heyecanı ile tekrar kızardığımı hissettim. Fakat zihnî bir mücadele ile bu düşünceleri kafamdan kovmayı başardım. Onların evlerine dönmeleri beni de memnun etmemeli mi idi? Elbetteki bundan memnuniyet duymam gerekirdi.

«Yalnız kalınca gözyaşlarımı tutabileceğimi zannetmiyorum diyerek hafifçe elini tuttum. Fakat, dönüşünüzün bahtiyarlığını paylaşıyorum dedim.

«Orthon ile Kalna bizimle kapıda karşılaştılar. Hep beraber salona girdik. Salonun bir köşesinde büyük bir masanın hazırlanmış olduğunu gördüm. Oyun oynayan hanımlar şimdi ise onun son eksiklerini tamamlıyorlardı. Firkon ile Ilmuth da karşı taraftaki kapıda görününce Kalna arkadaşının yanına gitti ve her ikisi birden salondan çıktılar. Birkaç dakika sonra pilot elbiselerini çıkarmış ve onun yerine zarif elbiselerini giymiş olarak tekrar salona döndüler.

«Masada altın sarısı ve yeşil iplikle işlenmiş, üzerinde belirli olmayan desenleri bulunan güzel bir örtü vardı. Sandalyeler masanın iki tarafına yerleştirilmişti. Gümüş takımları ise bizimkilere göre hem daha başka bir dizaynda, hem de daha kullanışlı durumda idi. Görünüşleri ile metal alaşımlarından daha başka ve çok zevkli olarak imâl edilmişlerdi. Masanın her iki kenarında 14'er sandalye vardı. Kalna ve Ilmuth'un da gelmeleri ile sofraya davet edildik. Ben dahil 21 erkek ve 8 de bayan vardı. Ramu Üstad'ın sağ tarafında Firkon

da sol tarafında oturuyordu. Ilmuth, Ramu ile benim aramda yer almıştı. Karşımda Kalna da, Firkon ile Orthon'un arasında oturuyordu.

«Herkes yerine oturup yerleştikten sonra Üstad, yavaşça kalktı. Uzunca bir süre odayı bir saygı sessizliği kapladı. Sonra açık ve yumuşak bir konuşma tonu ile şunları söyledi: *'Hudutsuz lütuflarına müteşekkiriz. Herkese ve herşeye senin büyük kudretinle eşit olanaklar bahşedilmiştir. Lütfun olan şu gıdalar senin hizmetinde olan bedenlere şevk ile hizmet katma yolunda olacaklardır. Ey bütün hayatları yaratan.'*

«Bu güzel duadan sonra herkesin iştirak ettiği bir sessizlik oldu. Tekrar yerine oturan Üstad: *'Bu gece burada dünyadaki görevlerini başarı ile tamamlamış olan ve aramızda bulunan iki kardeşimizin bu başarılarını ve dönüşlerini kutlamak için toplanmış bulunuyoruz. Bu güzel başarının sahipleri Firkon ve Ramu'dur. Bizler de onların bu şerefli başarılarının ve yuvalarına dönüşlerinin saadetini paylaşıyoruz.'*

«Herkesin önünde içlerinde altın sarısı bir içki bulunan kristal berraklığında kadehler bulunuyordu. Sözlerini bitiren Üstad, kadehini kaldırarak, *'bütün insanların, bütün arkadaşlarımızın Allah'ın lütfuna mazhariyetleri için içelim,'* dedi.

«Kadehimi dudaklarıma götürdüm. Alacağımı bildiğim nefis tadını sindire sindire ve yavaş yavaş içtim. Sarhoş edici bir tesiri yokmuş gibi görünüyordu. Ama belki de bazı şaraplar gibi fazla alındığında yapabilirdi.

«Kadehlerimizi Firkon ve Ramu için kaldırdığımızda salonun görünmeyen bir yerinden tatlı ve yumuşak müzik geliyordu. Fakat evvelce duyduğum hiçbir müziğe benzemiyordu. İnsanı içinden sarsan bir titreşim, yabancı ve hoş bir melodi, saran, sürükleyen dünya müzikleri gibi bir şeydi bu.

«Başka dünyalılar'ın sofrasına oturmak bahtiyarlığına erdiğim bu ilk yemekte dahi yiyeceklerin bizdekilere benzeyip benzemediğini merak ederek, olanları gözden geçirdim. Masanın her iki başı ile ortasında içleri güzel meyvalarla dolu kaplar vardı. Bir cinsi, bizim kırmızı elmalarımıza benziyordu. Üzerinde hiç bir leke yoktu. Bana ikram edilen birinin sulu olacağını tahmin ederek ağzıma aldığımda bunun bizim yarma şeftaliler gibi ayrıldığını, etinin sıkça olduğunu, lezzetinin de kirazla elma arasında bulunduğunu gördüm. Ortasında kocaman bir elma çekirdeği biçiminde bir çekirdek bulunuyordu. Bir diğer meyva kocaman bir ahududunu andırıyordu. Lezzeti de öyle idi. En küçükleri bizimkilerin dört misli büyüklüğünde çilekler vardı. Masada aralıklı olarak içleri içki veya meyva suyu dolu değişik renkte sürahiler bulunuyordu. Bunlar bana herkesin önündeki çeşitli boydaki kadehlerin sebebini açıklar gibi görünüyordu. İkinci içkiden nefis bir ağaç çileği lezzetini aldım.

«Yemekler masanın iki yanında bulunan iki bayan tarafından verildi. Önce sıcak tabaklarla, duvar tarafında bulunan servis arabasından sebze servisi yapıldı. İlk yemek bizim havuçlarımıza benzer, fakat onun kadar sert olmayan tatlı-mayhoş lezzette idi. İkinci yemek bildiğimiz patates görünüşünde idi. Kabukları sertti. Doğal şekli ile servis yapılıyordu. Rengi biraz yeşilce idi. Elyaflı idi ama elyafı havuç gibi belirgin ve sert değildi. Meyva değil sebze lezzetinde idi. Diğer sebze yaprakları ve rengi ile maydanoz gibi ise de, lezzeti tatlı limonu andırıyordu. Daha tatmadığım pek çok sebzeler vardı.

«Esasında, zaten az yiyen bir insan olmamdan başka, bu gecenin heyecanları beni daha da iştahsız bırakmıştı. Düşüncelerimi bu yemeğe vesile olan şeylerden uzaklaştırmaya boşuna gayret ettim.

«Küçük bir parça kaba, öğütülmüş unlu siyah ekmekten ve bir kesimde et görünüşündeki yiyecekten aldım. Ekmeğin kabuğunda altın sarısı renkler vardı. Tadı sanki fındıktan yapılmış izlenimini bırakıyordu, bununla beraber onda yine de buğdayın tadını aradım. Et görünüşlü ince dilimi çiğnerken, bunun iyi hazırlanmış sığır eti olabileceğini düşünüyordum ki, karşımda oturan Kalna, bunun da Venüs'te yetişen bir bitkinin kökü olduğunu, Venüs'te bunun pişirilmiş olarak yendiğini, bu durumda daha lezzetli olduğunu, fakat seyahatlarda tercihen kurutulmuş olarak kullandıklarını açıkladı. Bunun ette bulunan proteini taşıması sebebiyle besleyici ve sindiriminin de çok kolay olduğunu, bir diliminde 450 gram bifteğe eş değerde protein bulunduğunu, aynı zamanda diğer sebzelere de mükemmel bir lezzet verici olduğunu ilâve etti.

«Yemek sona erince büyük bir pastadan servis yapıldı. Bizim *'Melek Yemeği'* dediğimiz bir görünüşü olmakla birlikte, kesildiğinde bizim keklerin o sünger gibi delikli ve yumuşak görünüşünü vermiyordu. Fakat beyaz ve hafif sarımsı bir rengi vardı. Yapısı çok ince idi. Ağızda hemen eriyordu. Lezzeti hafif tatlı idi. Fakat sarı kısmı beyazdan ayrılınca bunun lezzetini ayırtetmek güç olmuyordu. Ben şahsen çok hoş buldum. Sofrada zarif ve tatlı gülüşmeler oluyordu. Ve hiç kimse bizdeki ziyafetlerde olduğu gibi aşırı bir şey yemiyordu. Herşey pek hoş ve keyifliydi.

«Yemekten sonra bayanlarla bir kısım erkekler sofrayı topladılar. Herşeyin yavaş yavaş, sanki alışıkmışım gibi gelmeye başladığını [hisseder bir ruh hâleti içerisine girmeye başlamıştım]ki, bu sırada yekpare olduğunu sandığım duvardaki geniş mutfak kapısı birden bire açıldı. Sofradan kaldırılanlar buraya taşındı. Biraz sonra yerine dönenlerin arkasından kapı yine kapandı.

Arka plândaki müzik sona erince erkeklerden birisi yerinden kalktı. Herhangi birşeyin eşliğinde olmaksızın kendi yerli dilinden bir şarkı söylemeye başladı.

«Şarkı bitince Ilmuth bunun bir veda şarkısı ve evlerine dönenler için bir dua olduğunu söyledi. O görünmez kaynağından müzik tekrar başladı. Ses, ilkinden daha yüksek, melodi daha lirik idi.

«Bayanlardan ikisi masanın yanındaki açıklığa giderek müziğe uygun zarif hareketlere başladılar. Müziğin yükseltilmesinin nedeni anlaşılmış oldu. Sonradan, yapılan dansın *«Evren'in Kudreti»*ni sembolize ettiği anlatıldı. Dikkatle izlenince bu dansın ifade ettiği anlam kendiliğinden ortaya çıkıyor ve anlaşılıyordu. Şöyleydi: *'Tek insan ve tek şey bir diğerine, yaratmak, doğurmak, yeni bir hayat formuna olanak sağlamak için bir diğerine, onunla birleşmeye muhtaçtı.'* Bu, doğanın, evrenin varlığında gömülü bir esas yasa idi. Her oluşumun arkasında bu yasa yer alıyordu. Doğanın bu mekanizmi sulardaki en primitif yaşam biçiminden en korkunç uzay fırtınalarına değin bu yolda geçerliliğini sürdürüyordu. Bu danstaki ritmi tanımlamak mümkün değildi. Fakat insanı derinden etkileyen bir şey vardı onda. Genç dansçıların kendileri de gerçekten güzeldi. Üzerlerindeki elbiselerin renkleri dans hareketleriyle şimdiye değin görülmemiş derecede nefis renk oyunları veriyordu. Zarif kelimesi bile bu güzelliğin ve mükemmelliğin hakkını verecek bir sıfat olamaz. Dans bitmiş ve aradan kısa bir zaman geçmişti ki, Üstad, Orthon'a hitap ederek: *'Bizlere kendi planetimiz Venüs'ten bazı sahneler göstermeni rica ediyoruz. Fakat bunlar alındığı yerlerden doğruca aksettirilmiş olmalıdır,'* dedi.

«Ben gösterilen bu misafirperverliğe hayran ve sevinçle dolu olarak neler göreceğimin merakı içindeydim. Görünürde bir ekran yoktu. Şöyle bir etrafa bakınayım derken odanın ışıkları hafifledi ve kendimizi birdenbire uzayda gibi hissettik. Benim son derece şaşalamış halimi gören Orthon gülerek, 'görüntüleri istedikleri noktada durdurabileceklerini ve bir ekrana ihtiyaç göstermeyen bir projeksiyon sistemine sahip olduklarını, bu sebepten bir ekrana ihtiyaç hissedilmediğini, renk ve boyutları tespite muktedir olduklarını,' açıkladı ([14]). Gördüğüm sahneler o derece belirli ve reel idi ki, insanın kendisinin oralarda değil de, uzakta bir uzay gemisi içinde olduğuna inanması gerçekten güçtü. (...)»

[Uzaylılar, Adamski'ye Venüs planeti ve oradaki yaşamdan görüntüler izletirler. ([15])]

«Hatıralarımdan hiç silinmeyecek olan arkadaşlarımın yüzlerini bir kez daha uzun uzun seyrettim. Veda için bir şey söylemedik, fakat hepsinin elleri kalktı. Benimki de. Sonra Orthon'la birlikte küçük uçan daire'ye kadar geldik. Firkon ve Ramu şehire kadar bana refakat ettiler. Yolda hiç konuşmadık. Otelin önünde bu aziz arkadaşlardan artık ayrılmanın zamanı gelince derin bir ızdırabın beni karşı konulmaz bir girdap gibi yutup sürüklediğini hissettim. Ellerini sıktım. Ramu derin bir sesle, *'Allah yardımcınız olsun,'* dedi. Onlardan ayrılarak yapayalnız odama döndüm.»

e — V. Ana Gemi Gözlemi

1955 Nisan 24'ü 25'e bağlayan gece saatler ilerledikçe içinde karşı konulmaz bir biçimde beliren şehire inmek arzusuna uyan George Adamski, her zamanki oteline gitti.

«Kendi dünyasına dönmüş kardeşlerden birinin yerine gelmiş olup daha evvelki buluşmalarda bana tanıtılmış olan bir şahıs ile buluştuk. Vakit geçirmeden yola çıktık. Vardığımız yerde ilk buluştuğumuz zamankinin aynı olan bir uçan daire'nin beklemekte olduğunu gördüm. İçeri girdiğimiz zaman saatime bir göz attım.

Gece 2.30'du. Selâmlaşmadan sonra pilot bana fotoğraf makinemi de beraber getirip getirmediğimi sordu. Yanımda olduğunu söyledim.

«Bu son zamanlarda aldığım küçük bir Polaroid makine idi. Evvelce hiç görmediği bu kameranın nasıl çalışacağını da sormadı. '*Bu buluşma, son toplantıda açıklamış olduğunuz fotoğraf çekme isteğinizin yerine getirilebilmesi için özel olarak tertiplenmiştir,*' dedi. '*Fakat sonradan sizce de tamamiyle anlaşılacak nedenlerden dolayı çekilecek fotoğraflar hakkında birşey söylemek ve sonuçların iyi olacağını garantilemek mümkün değildir. Fakat biz, siz içinde olarak bizim Gemiler'den birinin fotoğrafını çekmeye çalışacağız. Bu, bizim yöntemlerimizin uygulanması ile belki mümkün olacaktır ama sizin işinize yarayıp yaramayacağını bilemiyoruz. Bizim kamera ve filimlerimiz tamamiyle manyetiktir. Dünyada da bunların elde edilmesi mümkün değildir. Bu yüzden ister istemez sizin makinenizi kullanacağız. Bakalım ne kadar muvaffak olacağız.*'

«Ben bu açıklamayı kafamda evirip çevirirken pilotun '*geldik*' demesiyle kendime geldim. Uçan daire'nin kapısının açılması ile de tam bir sürpriz ile karşılaştım. Küçük bir Ana Gemi'ye inmiştik. Küçük diyorum, zira daha evvel içine girdiklerim kadar değildi. Ana Gemi'-nin içine girilen kapak görünüyordu. Fakat pilot dışarıya çıkarak bana da kendisini takip etmem için işarette bulundu. Gemimizin içinden yürüyerek büyük kapağı geçtik. Yaklaşmamızla küçük bir kapak kendiliğinden açıldı. Bu da çoğunlukla hiçbir fikrim olmayan öteki işler gibi birşeydi. Burası bir asansöre açılıyordu. Platformda Orthon'un durduğunu neşe ile gördüm. Yanına geçtim. Beni Gemiye getiren ve içeri alan adamla makinemi kendisine bıraktığım şahıs tekrar uçan daire'ye döndüler.

«Bu asansör de Satürn Ana Gemisi'nde gördüğüm ve daha evvel anlattığım gibi idi. Gemi'nin hemen hemen ortasına kadar indik. Burada Gemi'nin her iki bordasında da boydan boya sıralanmış yuvarlak pencereler görünüyordu. Asansör burada durdu, indik. Orthon fotoğraf için bir pencerenin önünde kendisinin, bir diğerinde de benim duracağımı ve uçan daire içindekilerin de dışarıdan foto almaya çalışacaklarını izah etti. Uçan daire şimdi biraz ileride havada duruyordu. Pencerelerin çift camlı oldukları ve iç ve dış iki cam arasında 180 cm. kadar bir mesafe bulunduğu gözüme çarptı. Biz iç pencerenin önünde ayakta duruyorduk. Böyle çifter çifter camlar arkasından benim küçük makine ile resim çekilebileceğine pek ihtimal vermiyordum. Karşılaştırmaya olanak verecek başkaca şeylerin bulunmaması yüzünden uzayda uzaklık ve büyüklük tahmini çok güçtü. Fakat uçan daire'nin, Ana Gemi'den ancak 30 m. kadar ileride durmakta olduğunu söyleyebilirim. Onun kubbe kısmından çıkan gayet parlak ışığı Ana Gemi'nin bordasını aydınlatıyordu. Işık bazen pek sertleşiyor, sonra tekrar hafifliyordu. Fotoğrafların çekiminde bu ışığın iç pencerelerden geçerek bizleri de aydınlattığı belli idi. Bu işin yapıldığı sırada gerek Ana Gemi, gerekse uçan daire'nin radyasyonları mümkün olabilen son seviyeye kadar düşürülmüştü. Sonradan, fotoğrafları çeken şahsın, filmi manyetik tesirlerden korumak için özel bazı filtreler ve mercekler kullandığını öğrendik. Bu bir ilk deneme idi. Uzaklık ile ışık şiddetinin değişimleri fotoğraflarda tamamiyle belli oluyordu.

«Bu noktada itiraf etmeliyim ki, şehire inerken içinde bulunduğum telâştan yedek bir filim getirmeyi unuttuğum için kendimi bir türlü affedemiyorum. Elimizde böyle yedek bir rulonun olmaması yüzünden me-

todumuzun uygunluk derecesini kontrol edememeksizin, elde edilen sonçularla yetinmek mecburiyetinde kaldık. Belki ileride daha teknik ve daha güzel resimlerle bunu telafi etmek mümkün olur. İşimiz bitince uçan daire'ye, Ana Gemi'ye dönüş işareti verildi. Asansör Gemi'nin en üst kısmına kadar gitti. Kapak açıldı ve elinde benim fotoğraf makinem olduğu halde pilotla beraber döndü. Pilot yanımıza geldiğinde sonuçlara pek güvenemediğini, fakat Gemi'nin içinde çekilmek üzere poz bıraktığını söyledi. Kendimi son derece kötü sonuçlara hazırlamış olduğum için makineden pozitif olarak çıkan sonuçları görünce pek memnun oldum. Zira bu kadarını beklemiyordum. Üçümüz beraberce Gemi'nin baş tarafına doğru yürüdük. Karşımıza gelen sürgülü duvarın açılması ile aynen tünele benzer bir geçit göründü. Öbür taraftaki küçük odada kontrol yerinde iki pilot oturmakta idi. Gemi'nin bu kısmının şeffaflığı ve duvar haritalarının çıkardığı yarı kuvvetteki ışık ile diğer bütün ışıkları görünce burada çok güzel bir resim çekebileceğimi düşünmüştüm.

«Biz de oturunca bütün ışıklar kapatıldı ve karartıldı. Fakat buna rağmen Gemi'nin çok yüksek olan manyetik gücü nedeniyle sonuç alınamayacağı anlaşılıyordu. Şunu denemiş olduk, developman banyosundan geçen sistemle resim çekme, uzay gemileri içinde sonuç vermemekte idi. Bu sistemle resim çekilemiyordu. Ben daha kuvvetli makine ve merceklerle bu işin başarılı olabileceğini düşündüğümü söyledi isem de, meselenin makine ve mercek ile değil, kullanılan filmin kimyasal imâl sistemi ile ilgili olduğunu izah ettiler.

«Son iki resmin çekilmesinde Gemi'nin içindeki ışıklar tekrar açılmıştı. Üçümüz tekrar asansöre döndük. Ana Gemi'nin üstünde bulunan uçan daire'ye gittik. Kapak açılınca uçan daire'nin hava bölmesinde olduğunu gördüm. Orthon veda için elimi sıktı. Uçan daire'nin pilotu ile birlikte yürüyerek içine girdik. Kapı arkamızdan sessizce kapandı ve dönüş yolculuğumuz başladı. Gemi'nin Dünya'dan ne kadar uzakta olduğunu tahmin etmeme imkân olmamakla beraber, bütün bu işler iki buçuk saatlik bir zaman aldı. Dünya'ya indiğimiz zaman arkadaşım ve ben pilota veda ettik ve arabayı bıraktığımız yere doğru yürüdük. Saat 7'ye doğru otele geldiğimizde arkadaşımı biraz dinlenmek ve sıcak bir kahve içmek üzere davet ettiysem de, sert Dünya koşulları karşısında tam zamanında işinin başında bulunmasının daha iyi olacağını söyleyerek teşekkür etti ve ayrıldı.

«Kitleler ve dünyalı kafalar kendilerinin de içinde yaşadıkları sonsuz evrenin 'mucizelerine' *inanmak yerine, bilgilerinin azlığı yüzünden onunla alay etmeyi tercih ederler. Onlar da bizim gibi birer insan olan diğer dünyalı kardeşlerime, beni seçmiş ve bana bunları göstermiş olmaları dolayısıyle müteşekkirim. O inanmayanlar dahi kendilerini mahvedebilecek felâket ve musibetlerden, yine o inanmadıkları, bizlerden çok ileri, o uzay fatihleri tarafından korunmaktadırlar.»*

DİPNOTLAR

(1) Dr. Daniel W. Fry'a, uzaylılar tarafından yaptırılan geziye ilişkin olarak:
Bkz: **ÖNCÜ-UFO,** kitap-25 ... Böl: 3

(2) Bu buluşmaya ilişkin olarak detaylı bilgi için:
Bkz: **ÖNCÜ-UFO,** kitap-25 ... Böl: 2/d.

(3) Adamski tarafından verilen bilgiye göre: Uzaylı dostlarının, kitabında kullandığı isimleri, uzaylıların gerçek isimleri olmayıp, Adamski'ye ait bazı sebeplerden dolayı bu isimler seçilmiş olup, Satürnlü'yü: **Ramu,** Merihli'yi: **Firkon,** Venüslü'yü: **Orthon** olarak isimlendirmiştir.

(4) Mojave Çölü'nde yapılan bu gözlem ve temas'a ilişkin detaylı bilgi için:
Bkz: **ÖNCÜ-UFO,** kitap-25 ... Böl: 2/c.

(5) Bkz: **EVRİM ÜSTADLARI,** kitap-32 ... Böl: 2/sf. 29

(6) Bkz: **MU,** kitap-10 ... Böl: 4

(7) Bkz: **USO-OINT,** kitap- 20

(8) Bu buluşmaya ilişkin detaylı bilgi için:
Bkz: **ÖNCÜ-UFO,** kitap-25 ... Böl: 2/e

(9) Gözlem diskleri hakkında bilgi için:
Bkz: **UZAYLILAR,** kitap-14 ... Böl: 2/Cevap-28

(10) Adamski'ye verilen bilgiye göre:
«Gemi'nin her iki tarafında ve gözlem diskleri'nin fırlatıldığı kovanların altında birer 'Manyetik Işın Projektörü' **vardır. Bir gözlem diski kontrolden çıkınca, bu Projektörden sevk edilen manyetik ışın ile yok edilmek üzere desentegre edilir, (atomlarına ayrıştırılır.)**

(11) Bkz: **REENKARNASYON,** kitap-5

(12) Ay ve gizemi hakkında:
Bkz: **UFO-APOLLO,** kitap-12
Bkz: **UZAY ÜSSÜ AY,** kitap-28
Ayrıca, diğer bir temasçı olan Howard Menger, uzaylılar tarafından iki kez Ay'a götürülmüş ve oradaki yaşam kendisine gösterilmiştir.

(13) Bu oyunlar'a ilişkin bilgi için:
Bkz: **EVRİM ÜSTADLARI,** kitap-32 ... Böl: 2/sf. 34

(14) Bkz: **EVRİM ÜSTADLARI,** kitap-32 ... Dipnot: 15

(15) Venüs ve Venüs'te yaşam konusuna ilişkin olarak:
Bkz: **EVRİM ÜSTADLARI,** kitap-32 ... Böl: 2/sf. 36, 37, 38

KAYNAK VE DANIŞMA KİTAPLARI

1 — ADAMSKI, George. *Inside the Space Ships*, New York, Abelard-Schumann, 1955.

2 — —. *Flying Saucers Farewell*, New York, Warner Paperback Library, 1974.

3 — BARKER, Grey. *Books of Adamski*, Clarksburg, West Virginia, Saucerian Books.

4 — FRY, Daniel W. *To Men of Earth*, Merlin, Oregon, Merlin Publishing, Co., 1973.

5 — LESLIE, Desmond ve ADAMSKI, George. *Flying Saucers Have Landed*, London, Futura Books, 1977.

6 — LOB, Jacques ve GIGI, Robert. *Le Dossier des Soucoupes Volantes*, Neuilly-sur-Seine, Dargaud Editeur, 1972.

YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

1. **AGARTA**... (Yeraltı Uygarlığı)
2. **UFO BİLİMSEL KURAMLARI**
3. **AKUPUNKTUR**... (Biyo-Plazmik Tedavi)
4. **ÖLÜM ve ÖTESİ**... (Bilimsel İncelenim)
5. **REENKARNASYON**... (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi)
6. **UFOLOJİ**... (Dünya Dışı Zeki Varlıklar Bilimi)
7. **PARAPSİKOLOJİ**... (Olağanüstü Duyular Bilimi)
8. **TELEPATİ**... (Uzaduyum Bilimsel İncelenimi)
9. **EKMİNEZİ**... (Geçmişe Geri Dönüşler)
10. **MU**... (Tarih Öncesi Uygarlık)
11. **NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM**
12. **UFO - APOLLO**... (Ortak Uzay Uçuşları)
13. **SPEKTRA - URI GELLER**... (Hoova Planeti Misyonu)
14. **UZAYLILAR**... (Genel Bilgiler)
15. **ÖLÜM ve AHRET**... (Temel Bilgiler)
16. **UZAYLI İNSANLAR**... (Bilimsel İncelenim)
17. **KOZMOS'DAN DÜNYALILARA**... (Ummo Planeti Misyonu)
18. **DÜNYA ÖĞRETMENİ**... (Altın Çağ Rehberliği)
19. **TELEPATİ**... (Deney ve Yöntemleri)
20. **USO - OINT**... (Denizaltı Uygarlığı)
21. **LEVİTASYON**... (Yerçekimini Yenen İnsanlar)
22. **SOVYETLER UFO KURAMLARI**
23. **SİRİUS MİSYONU**... (—Bildirge—)
24. **KIRLIAN PHOTOGRAPHY**... (Biyoplazmik Bedenler)
25. **ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI**
26. **EVREN UYGARLIKLARI**
27. **İNSAN ve KEHANET**... (Kanıtlı Öngörümler)
28. **UZAY ÜSSÜ AY**... (Gizemli Yapay Planet)
29. **IŞINLAMA**... (Olaylar — Gözlemler)
30. **MEDİTASYON**... (Transandantal)
31. **GÖRÜNEN RUHLAR**... (Bilimsel İncelemeler)
32. **EVRİM ÜSTADLARI**... (Venüs Plâneti Misyonu)
33. **AGARTA**... (Mahatmalar Misyonu)
34. **UFOLOJİ**... (Uzaylılar Bilimi)
35. **DURU - GÖRÜ**... (Ruhsal Gözle Görüm)
36. **AGARTA**
37. **EVRENSEL EVRİM YOLLARI**
38. **PSİ - TIP**... (Ruhsal Cerrahi)
39. **APORLAR**... (Ruhsal Işınlamalar)
40. **PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI**
41. **MEDYOMLUK**... (Ruhsal Celseler)
42. **SPATYOM**... (Öte Âlem Mekânı)
43. **EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA**
44. **ZAMAN ve RÖLATİVİTE**
45. **PSİKOKİNEZİ**... (Aktif Zihin Gücü)
46. **VİMANA UZAY ARAÇLARI**
47. **VAZİFE ve TÜRKİYE**... (Kozmik Misyon)
48. **Hz. MUHAMMED**... (Evrensel Bilgi Elçisi)
49. **SPİRİTOLOJİ**... (Ruhsal Gerçekler Bilimi)
50. **HİPNOTİZMA**
51. **KARMA**... (Neden - Sonuç Yasası)
52. **EVRİM - ÜRETİM** (Tez ve Antitez Teoriler)
53. **SPATYOM** (Yapısı ve İşlevi)
54. **DZYAN KİTABI**
55. **ANAGEMİ — UFO** (Genel Yapıları)

1. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
3. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
4. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
5. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
6. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt: **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt: **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

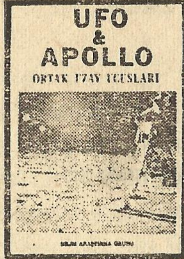
1. Cilt: **BİLGELER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt: **ÖNCÜLER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
P.K. 1072 — ISTANBUL

Satış ve Dağıtım:
Vali Konağı Caddesi
Halil Bey Pasajı, No: 40 (Alt Kat)
Nişantaşı — Istanbul

UFOLOJİ
DÜNYA-DIŞI
ZEKİ VARLIKLAR BİLİMİ
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

UFO
&
APOLLO
ORTAK UZAY ÜÇESLARI

SPEKTRA
VE
URI GELLER
HOOVA PLANETİ MİSYONU

UZAYLILAR
GENEL BİLGİLER

UZAYLI İNSANLAR
BİLİMSEL İNCELENİM

KOZMOS'DAN
DÜNYALILARA
UMMO PLANETİ MİSYONU

USO-OINT
DENİZALTI UYGARLIĞI

SOVYETLER
UFO
KURAMLARI

ÖNCÜ-UFO
GENEL YAPILARI

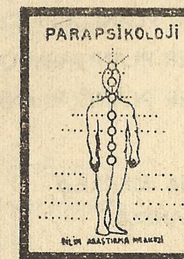

EVREN
UYGARLIKLARI

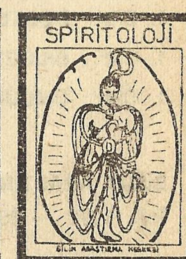

UZAY ÜSSÜ AY
GİZEMLİ YAPAY PLANET

EVRİM
ÜSTADLARI
VENÜS PLANETİ MİSYONU

UFOLOJİ
UZAYLILAR BİLİMİ

VİMANA
TARİH ÖNCESİ
UZAY ARAÇLARI
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

PARAPSİKOLOJİ
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

SPİRİTOLOJİ
BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

Diğer planetlere ait uzay araçları, dünya uzay araçları ile kıyaslanamayacak kadar büyük üstünlükler taşımaktadırlar. Bu üstünlükler, diğer planet insanlıklarının, hem ruhsal bilimlerde ve hem de fiziksel bilimlerde ortak bir gelişim gösterdikleri içindir. Dünyamızın bilimi, sadece sınırlı fiziksel bilgi ve bilimlerle tesis edildiği için, bu sınırlılık içinde çırpınmaktadır. Çünki, dünya insanı, genellikle yakıp - yıkmak ve çalıp - çırpmak yani sömürmek ve kula - kulculuk üzre bir gelişmişlik içinde olduğu için, bilimleri de böylesine çarpık ve kısırdır.

Diğer planetlerin beşerleri, Güneş Sistemi içindeki tüm planetleri, bu son derece güçlü uzay araçları ile ziyaret edebildikleri gibi, bu ziyaret ve inceleme gezilerini Sistemler ve hatta Galaksiler arasında bile sürdürebilmektedirler. Böylece onlar, Evrensel Beşeriyet Zinciri'ne dahil beşer varlıkları olarak, Evren'in, bitmez tükenmez güzelliklerini, özelliklerini, gelişimini vb. herşeyini izleyebilmektedirler.

Şimdiye değin yeryüzünde, sayısız defalar ana - gemi gözlemleri yapılmıştır. Bunların gerçeklikleri, öylesine kesindir ki, dünya bilim adamları, onların hakkında mevcut bilgileri kullanarak, dünya uzay araçlarını tekâmül ettirme yoluna gidebilmektedirler. Şunu kesinlikle söyleyebiliriz ki, dünya insanlığı, bir zaman sonra, hem ana-gemileri ve hem de onların filikaları durumunda olan öncü uçan daireleri, hiçbir gizliliğe meydan vermeyecek şekilde, görecek, inceleyecek ve daha sonra ise, inceleme uçuşları yapabileceklerdir. Bu, uzaylılar ile dünya insanlığının kesin ilişkisi sonucunda ve pek yakında gerçekleşecektir.

Bu yapıtla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz :

Ana - Gemilerin Teknik Özellikleri ve Ayrıntıları.
Ana - Gemilerin Aerodinamik Yapıları ve Performansları.
Ana - Gemilerin İçindeki Yaşam ve Kollektif Çalışmalar.

Çeşitli Planetlerin Ana - Gemileri ve Ortak Yapıları.
Ana - Gemiler İçinde Yapılan Toplantılar ve İncelemeler.
Dünya İnsanlığı'nın Uzaylılar'dan Öğreneceği Gerçekler.

100 TL